

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2020. március 11.*

„Fellebbezés – Állami támogatások – Az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése – Beruházási támogatás – Működési támogatás – Repülőtéri infrastruktúrák – Gdynia és Kosakowo települések által a Gdynia-Kosakowo repülőtér átalakítása javára nyújtott közfinanszírozás – Az Európai Bizottság határozata – A belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatás – A támogatás visszatérítésének elrendelése – Az Európai Unió Törvényszéke általi megsemmisítés – Lényeges eljárási szabály – Az érintett felek eljárási jogai”

A C-56/18. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik: K. Herrmann, D. Recchia és S. Noë, meghatalmazotti minőségben) fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2018. január 29-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Gmina Miasto Gdynia**,

a **Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o.**,

(székhelyük: Gdynia [Lengyelország], képviselik őket: T. Koncewicz adwokat, M. Le Berre avocat, K. Gruszecka-Spychała és P. Rosiak radcowie prawni)

felperesek az elsőfokú eljárásban,

a **Lengyel Köztársaság** (képviselik: B. Majczyna és M. Rzutkiewicz, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök (előadó), I. Jarukaitis, Juhász E., M. Ilešič és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: E. Tanchev,

hivatalvezető: M. Aleksejev egységvezető,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2019. április 4-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

a főtanácsnok indítványának a 2019. július 4-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszéke 2017. november 17-i Gmina Miasto Gdynia és Port Lotniczy Gdynia Kosakowo kontra Bizottság ítéletének (T-263/15, EU:T:2017:820, a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel ez utóbbi megsemmisítette az SA.35388 (13/C) (korábbi 13/NN és korábbi 12/N) számú, Lengyelország által hozott intézkedésről – a Gdynia-Kosakowo repülőtér létrehozása – szóló, 2015. február 26-i (EU) 2015/1586 bizottsági határozat (HL 2015. L 250., 165. o.; a továbbiakban: megtámadott határozat) 2–5. cikkét.

Jogi háttér

- 2 Az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL 1999. L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 1. cikke az alapügy tényállásának megvalósulása idején hatályos változata szerint a következőképpen rendelkezett:

„E rendelet alkalmazásában:

[...]

- h) »érdekelte fél« [helyesen: érintett fél]: olyan tagállam vagy személy, vállalkozás vagy vállalkozások társulása, amelyek, illetve akinek érdekeit a támogatás nyújtása érintheti, különösen a támogatás kedvezményezettje, a versenytárs vállalkozások és a szakmai szövetségek.”
- 3 E rendeletnek a „Hivatalos vizsgálati eljárás” címet viselő 6. cikke (1) bekezdése a következőképpen rendelkezett:

„A hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményező [helyesen: megindító] határozat összefoglalja a vonatkozó ténybeli és jogi kérdéseket, tartalmazza a Bizottság előzetes értékelését a javasolt intézkedés támogatási jellegére vonatkozóan, és meghatározza a közös piaccal való összeegyeztethetőséggel kapcsolatban felmerült kétségeket. A határozat felszólítja az érintett tagállamot és az egyéb érdekelt feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket egy meghatározott, általában egy hónapot meg nem haladó határidőn belül. Kellően indokolt esetben a Bizottság meghosszabbíthatja az előírt határidőt.”

- 4 Az említett rendeletnek a „Határozat visszavonása” címet viselő 9. cikke a következőképpen szól:

„A Bizottság, miután lehetőséget biztosított az érintett tagállam számára észrevételeinek benyújtására, a 4. cikk (2) vagy (3), illetve a 7. cikk (2), (3) vagy (4) bekezdése szerint hozott határozatát visszavonhatja, amennyiben a határozat az eljárás során szolgáltatott olyan helytelen információ alapján, amely döntő fontosságú volt a határozat meghozatalában. A határozat visszavonása és egy új határozat meghozatala előtt a Bizottság megindítja a 4. cikk (4) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást. A 6., 7. és 10. cikket, a 11. cikk (1) bekezdését, a 13., 14. és 15. cikket értelemszerűen kell alkalmazni.”

A jogvita előzményei és a vitatott határozat

- 5 A jogvita előzményei, ahogyan azokat a megtámadott ítélet 1–25. pontja is tartalmazza, a következőkben foglalhatók össze.
- 6 2007 júliusában a Gmina Miasto Gdynia (Gdynia település, Lengyelország) és a Gmina Kosakowo (Kosakowo település, Lengyelország) 100%-os mértékű tőkejuttatással létrehozta a Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o.-t (a továbbiakban: PLGK társaság) annak érdekében, hogy polgári célból újraindítsa a Gdynia-Oksywie-i katonai repülőtérét. A tőkeinjekciókból kívánták fedezni a repülőtér beruházási költségeit (a továbbiakban: beruházási támogatás), valamint az üzemeltetés első szakaszában a repülőtér működtetéséhez kapcsolódó működési költségeket is (a továbbiakban: működési támogatás). E repülőtér Lengyelország északi részén, Pomerániában, Kosakowo település területén található. Ez az új polgári repülőtér, amelynek működtetésével a PLGK társaságot bízták meg, a tervek szerint a második legnagyobb repülőtér lett volna Pomerániában, és főként általános légi forgalom, alacsony viteldíjú járatok és charter-légítársaságok számára nyújtott volna szolgáltatásokat.
- 7 2012. szeptember 7-én a Lengyel Köztársaság értesítette a Bizottságot a Gdynia-Oksywie-i katonai repülőtér átalakítására irányuló projektre vonatkozó finanszírozási intézkedésről (a továbbiakban: szóban forgó támogatási intézkedés).
- 8 2012. november 7-én és 2013. február 6-án a Bizottság kiegészítő információkat kért a lengyel hatóságoktól a szóban forgó támogatási intézkedésre vonatkozóan. Ezeket az információkat 2012. december 7-én és 2013. március 15-én küldték meg a Bizottság részére.
- 9 2013. május 15-én a Bizottság arról értesítette Lengyelországot, hogy a szóban forgó támogatási intézkedésre vonatkozó ügyet a be nem jelentett támogatások nyilvántartásába kívánja áthelyezni, mivel a Bizottságnak bejelentett finanszírozás túlnyomó része már visszavonhatatlanul kifizetésre került.
- 10 Az SA.35388 (13/C) (korábbi 13/NN és korábbi 12/N) számú, Lengyelország által hozott intézkedésről – a Gdynia-Kosakowo repülőtér létrehozása – szóló, 2013. július 2-i C(2013) 4045 végleges határozattal (HL 2013. C 243., 25. o., a továbbiakban: eljárást megindító határozat) a Bizottság megindította az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást, és felhívta a jelen ügyben érintetteket észrevételeik megtételére. A Bizottsághoz e felek részéről nem érkezett észrevétel.
- 11 A Bizottság 2013. október 30-án további tájékoztatást kért a lengyel hatóságoktól. Ezen információk benyújtására 2013. november 4-én és 15-én került sor. E hatóságok 2013. december 3-án és 2014. január 2-án további információkat nyújtottak be.
- 12 2014. február 11-én a Bizottság elfogadta az SA.35388 (13/C) (korábbi 13/NN és korábbi 12/N) számú, Lengyelország által hozott intézkedésről – a Gdynia-Kosakowo repülőtér létrehozása – szóló 2014/883/EU határozatot (HL 2014. L 357., 51. o.), amelyben megállapította, hogy a tervezett finanszírozási projekt az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősül, különösen azon körülmény miatt, hogy a Gdynia és Kosakowo települések által a PLGK társaság részére nyújtott közfinanszírozásnak köszönhetően e társaság olyan gazdasági előnyhöz jutott, amelyet szokásos piaci feltételek mellett nem ért volna el. Ebből következően, a Bizottság, mivel úgy vélte, hogy a szóban forgó támogatások az EUMSZ 107. cikk értelmében vett állami támogatásnak minősülnek, elrendelte, hogy a lengyel hatóságok téríttessék vissza ezen, a PLGK társaság részére nyújtott támogatást.

- 13 Gdynia település a PLGK társasággal együtt 2014. április 8-án, Kosakowo település pedig 2014. április 9-én a 2014/883 határozat megsemmisítése iránti keresetet nyújtott be a Törvényszékhez (T-215/14. és T-217/14. sz. ügy). A Törvényszék Hivatalához ugyanezen a napon benyújtott külön beadványaiban e felek ezen határozat végrehajtásának felfüggesztését kérték (T-215/14. R. és T-217/14. R. sz. ügy).
- 14 2014. augusztus 20-án a Törvényszék elnöke elutasította az ideiglenes intézkedés iránti kérelmeket (2014. augusztus 20-i Gmina Miasto Gdynia és Port Lotniczy Gdynia Kosakowo kontra Bizottság ítélet, T-215/14 R, nem tették közzé, EU:T:2014:733; 2014. augusztus 20-i Gmina Kosakowo kontra Bizottság ítélet, T-217/14 R, nem tették közzé, EU:T:2014:734).
- 15 2015. február 26-án a Bizottság egyetlen aktus keretében visszavonta a 2014/883 határozatot, és annak helyébe a vitatott határozatot léptette.
- 16 A megtámadott határozat rendelkező részének szövege a következő:

„1. cikk

A [2014/883 határozat] visszavonásra kerül.

2. cikk

(1) A [PLGK társaság] javára 2007. augusztus 28. és 2013. június 17. között végrehajtott tőkeinjekciók [Lengyel Köztársaság] által jogtalanul, az [EUMSZ] 108. cikk[...] (3) bekezdésének megsértésével megvalósított és a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősülnek, kivéve amennyiben ezeket a tőkeinjekciókat olyan beruházásokra költötték, amelyek szükségesek [az eljárást megindító] határozat értelmében közérdekű feladatnak tekintendő tevékenységek elvégzéséhez.

(2) Azok a tőkeinjekciók, amelyeket [a Lengyel Köztársaság] 2013. június 17-ét követően tervez megvalósítani a [PLGK társaság] javára a Gdynia-Kosakowo katonai repülőtér polgári repülőtérre való átalakítása érdekében, a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősülnek. Következésképpen az állami támogatás nem valósítható meg.

3. cikk

(1) [A Lengyel Köztársaság] visszafizeteti a kedvezményezettel a 2. cikk (1) bekezdésében említett támogatást.

4. cikk

(1) A 2. cikk (1) bekezdésében említett támogatás, valamint a 3. cikk (2) bekezdésében említett kamat visszafizettetése azonnali és tényleges.

(2) [A Lengyel Köztársaság] biztosítja e határozatnak az arról szóló értesítéstől számított négy hónapon belüli végrehajtását.

5. cikk

(1) E határozat közlésétől számított két hónapon belül [a Lengyel Köztársaság] benyújtja a következő információkat a Bizottságnak:

a) a kedvezményezett által visszatérítendő teljes összeg (tőketartozás és kamatok);

b) az e határozatnak való megfelelés érdekében már meghozott, illetve tervezett intézkedések részletes ismertetése;

c) az azt igazoló dokumentumok, hogy a kedvezményezettet felszólították a támogatás visszafizetésére.

(2) [A Lengyel Köztársaság] folyamatosan tájékoztatja a Bizottságot az e határozat végrehajtása érdekében hozott nemzeti intézkedések eredményeiről, mindaddig, amíg a[...] 2. cikk (1) bekezdésében említett támogatás, valamint a 3. cikk (2) bekezdésében említett kamat visszafizetése be nem fejeződött. Görögország a Bizottság egyszerű kérésére azonnali tájékoztatást ad az e határozat végrehajtása érdekében már meghozott és tervezett intézkedésekről. Az Olasz Köztársaság ezenkívül részletes adatokat szolgáltat a kedvezményezett által már visszafizetett támogatási összegekről és visszafizettetési kamatokról.

[...]”

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 17 2015. április 23-án Kosakowo település, a 2017/14. sz. ügy felperese, a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet nyújtott be (T-209/15. sz. ügy).
- 18 2015. május 15-én Gdynia település és a PLGK társaság, a T-215/14. sz. ügy felperesei, a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet nyújtottak be.
- 19 2015. november 30-án a Törvényszék végzéssel megállapította, hogy a T-215/14. és a T-217/14. sz. ügyben benyújtott a keresetekről már nem szükséges határozni (2015. november 30-i Gmina Miasto Gdynia és Port Lotniczy Gdynia Kosakowo kontra Bizottság végzés, T-215/14, nem tették közzé, EU:T:2015:965; 2015. november 30-i Gmina Kosakowo kontra Bizottság, T-217/14, nem tették közzé, EU:T:2015:968).
- 20 A 2015. december 1-jei határozatával a Törvényszék hatodik tanácsának elnöke engedélyezte a Lengyel Köztársaságnak, hogy Gdynia település és a PLGK társaság által a vitatott határozat 2–5. cikkének megsemmisítése iránt benyújtott kérelmek támogatása céljából beavatkozzon.
- 21 A megtámadott ítéletben a Törvényszék, először is, e kereset hatodik jogalapját vizsgálta meg, amely a jelen ügyben érdekelt felek eljárási jogainak megsértésén alapul. Ebben az összefüggésben a Törvényszék a megtámadott ítélet 71. pontjában megjegyezte, hogy a Bizottság a vitatott határozatban annak elemzése során, hogy a működési támogatás összeegyeztethető volt-e a belső piaccal, már nem a 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozó nemzeti regionális támogatásról szóló iránymutatásra (HL 2006. C 54., 13. o.; a továbbiakban: nemzeti regionális támogatásról szóló iránymutatás) támaszkodott, amint azt az eljárást megindító határozatban és a 2014/883 határozatban tette, hanem a „Repülőtereknek és a légitársaságoknak nyújtott állami támogatások” címet viselő bizottsági iránymutatásban (HL 2014. C 99., 3. o.; a továbbiakban: 2014. évi iránymutatás) megállapított elvekre.
- 22 A megtámadott ítélet 73. pontjában a Törvényszék kiemelte, hogy a Bizottság azon túlmenően, hogy a nemzeti regionális támogatásról szóló iránymutatást a 2014. évi iránymutatásra változtatta, az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése tekintetében vizsgált eltérés esetében is változtatást eszközölt. Közelebbről, a Törvényszék e tekintetben azt hangsúlyozta, hogy a Bizottság az eljárást megindító határozatban és a 2014/883 határozatban az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott eltérést vette alapul, miközben a működési támogatás összeegyeztethetőségének vizsgálatára az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja alapján került sor.

- 23 A Törvényszék a megtámadott ítélet 78. pontjában megállapította, hogy a Bizottság által a vitatott határozatban hivatkozott új jogi szabályozás lényeges módosításokat tartalmazott ahhoz képest, amely korábban volt hatályban, és amely az eljárást megindító határozatban, valamint a 2014/883 határozatban szerepelt.
- 24 A Törvényszék ezen ítélet 79. pontjában megjegyezte, hogy a 2014. évi iránymutatás közzétételének időpontja és a vitatott határozat elfogadásának időpontja között a jelen ügyben érintett felek számára nem tették lehetővé, hogy hatékonyan benyújthassák észrevételeiket az említett iránymutatás alkalmazhatósága és esetleges hatásai kapcsán.
- 25 Az említett ítélet 81. pontjában a Törvényszék elutasította a Bizottság azon érvét, amely szerint a PLGK társaság nem igazolta sem azt, hogy mennyiben lehetett hatással a jogi helyzetére az a körülmény, hogy a 2014. évi iránymutatás alkalmazása kapcsán nem hívták fel állásfoglalásra, sem azt, hogy mennyiben lehetett volna más a vitatott határozat tartalma, ha ezen iránymutatásokra vonatkozóan állást foglalhat. A Törvényszék e tekintetben különösen arra a körülményre hivatkozott, hogy az érintett felek ahhoz fűződő joga, hogy benyújthassák észrevételeiket, az EUMSZ 263. cikk értelmében olyan lényeges eljárási szabály jelleggel bír, amelynek – a Törvényszék által megállapított – megsértése a hibás jogi aktus megsemmisítését vonja maga után, anélkül hogy szükséges lenne annak bizonyítása, hogy ez az ilyen jogsértésre hivatkozó félre nézve valamilyen következménnyel járt, vagy hogy a közigazgatási eljárás eltérő eredményre vezethetett volna.
- 26 Végül, ugyanezen ítélet 87. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság azon érvét, amely azon alapul, hogy az a megállapítás, amely szerint a működési támogatás összeegyeztethetetlen a belső piaccal, mivel a beruházási támogatás maga is összeegyeztethetetlen az említett piaccal, az EUM-Szerződésből következő önálló jogalaptól ered, első alkalommal a Törvényszék előtti tárgyaláson hozták fel, és azt a 2014/883 határozat vagy a vitatott határozat szövege nem támasztja alá.
- 27 E körülmények között a Törvényszék helyt adott a kereset hatodik jogalapjának, így pedig megsemmisítette a vitatott határozat 2–5. pontját, anélkül hogy e kereset alátámasztására felhozott többi jogalapot megvizsgálta volna.

A felek kérelmei

- 28 Fellebbezésében a fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - a kereset hatodik jogalapjának harmadik kifogását mint megalapozatlant utasítsa el;
 - a fennmaradó öt jogalap elbírálása érdekében utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé;
- másodlagosan:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben a rendelkező rész 1. pontja a vitatott határozatban foglalt, a beruházási támogatásra vonatkozó következtetésekre vonatkozik;
 - utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé a többi öt jogalap vizsgálata céljából, és
- mindenesetre:
- az elsőfokú eljárás és a fellebbezés költségeiről jelenleg ne határozzon.

- 29 Gdynia település és a PLGK társaság azt kéri, hogy a Bíróság a fellebbezést utasítsa el, és a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 30 A Lengyel Köztársaság e fellebbezés elutasítását kéri.

A fellebbezésről

A fellebbezés elfogadhatóságáról

- 31 Gdynia település és a PLGK társaság, anélkül hogy formálisan a fellebbezés elfogadhatatlanságára hivatkoznának, hangsúlyozzák, hogy az e fellebbezés alátámasztására felhozott különböző jogalapok terjedelme és tartalma nem kellően egyértelmű. Ez utóbbiak eltérően kerülnek megfogalmazásra a fellebbezés 32. pontjában, a különböző kifogásokat megelőző alcímekben és magukban e jogalapokban.
- 32 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdése és a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontja alapján a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt részeit, valamint a kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket. A Bíróság eljárási szabályzata 169. cikkének (2) bekezdésében szerepel, hogy a felhozott jogalapoknak és jogi érveknek pontosan meg kell jelölniük a Törvényszék határozatában szereplő indokolás vitatott részeit (2019. január 15-i CeramTec kontra EUIPO, C-463/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:18, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 33 A jelen ügyben meg kell jegyezni, hogy Gdynia település és a PLGK társaság annak a teljesen általános jelleggel való kijelentésére szorítkoznak, hogy a fellebbezés jogalapjai nem egyértelműek, amennyiben azok ismertetésére különböző megfogalmazásokat használnak. Ugyanakkor nem szolgálnak magyarázattal arra, hogy ezen különböző megfogalmazásmódok milyen módon akadályozzák a Bizottság által a fellebbezésben felhozott érvek megértését. Másrészt a Bizottság a fellebbezésének minden egyes jogalapja keretében pontosan azonosította a megtámadott ítélet kifogásolt részeit, és részletesen kifejtette azon jogi érveit, amelyek konkrétan alátámasztják az ezen ítélet hatályon kívül helyezése iránti kérelmét, így módon lehetővé téve valamennyi szokásos gondossággal eljáró fél részére tartalmának megértését, a Bíróság számára pedig a jogszerűségi felülvizsgálatának lefolytatását (lásd analógia útján: 2016. január 28-i Heli-Flight kontra AESA, C-61/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:59, 77. pont). A Gdynia település és a PLGK társaság által a beadványaikban előadott érvelés azt támasztja alá, hogy képesek voltak a fellebbezés jogalapjainak a megértésére.
- 34 Ez utóbbi tehát nem tekinthető teljes egészében elfogadhatatlannak.
- 35 Hozzá kell tenni, hogy mivel Gdynia település és a PLGK társaság kifejezetten a második jogalap elfogadhatóságának vitatására irányulóan eltérő érvelést adott elő, ezen érvelés vizsgálatára e jogalap vizsgálata keretében kerül sor.

Az ügy érdeméről

- 36 Fellebbezésének alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik, amelyből az első a jelen ügyben érintett feleket az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése alapján megillető jogok terjedelmével kapcsolatos téves jogalkalmazáson, a második a vitatott határozat téves értelmezésén, a harmadik pedig, amelyet másodlagosan terjesztett elő, a megtámadott ítélet rendelkező része 1. pontjának aránytalan jellegén alapul.

Az első jogalap első részéről

A felek érvei

- 37 Az első jogalap első részével a Bizottság azt rója fel a Törvényszéknek, hogy a megtámadott ítélet 69–89. pontjában tévesen alkalmazta az érdekelt feleket az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése alapján megillető azon jogot, hogy a 2008. május 8-i Ferriere Nord kontra Bizottság ítélettel (C-49/05 P, nem tették közzé, EU:C:2008:259) ellentétes módon nyújtsanak be észrevételeket, a jelen ügy körülményei között tévesen olyan „lényeges eljárási szabálynak” minősítve e jogot, amelynek megsértése automatikusan a vitatott határozat megsemmisítését vonja maga után, anélkül hogy szükséges lenne az e jogsértés által az érintett felek helyzetére vagy az e határozatban tett megállapításokra gyakorolt hatás bizonyítására.
- 38 A Bizottság azt állítja, hogy a szóban forgó jog „lényeges eljárási szabálynak” való téves minősítéséből eredő valamennyi jogi következmény szintén téves jogalkalmazáson alapul. Közelebbről, a Törvényszék a megtámadott ítélet 70. pontjában tévesen állapította meg, hogy ezen lényeges eljárási szabály mint imperatív jogalap megsértésének a vizsgálatára hivatalból jogosult volt.
- 39 Másrészt a Törvényszék elé terjesztett, ilyen jogsértésen alapuló érvelés elfogadhatatlan, amennyiben az a vitatott határozatban alkalmazott jogi szabályozás vonatkozik, mivel a PLGK társaság ezen érvelést csak az első fokon általa benyújtott válasz szakaszában hozta fel.
- 40 A Törvényszék azzal, hogy a megtámadott ítélet 70. pontjában az említett érvelést a keresetlevélben „korábban közvetlenül vagy közvetve már előadott jogalap kibővítésének minősítette”, és azt elfogadhatónak nyilvánította, megsértette azt a szabályt, amely tiltja új jogalapoknak az eljárás folyamán történő előterjesztését.
- 41 Mivel e keresetlevélben Gdynia település és a PLGK társaság az őket megillető eljárási garanciáknak a vitatott határozat elfogadása során történt megsértésére alapított jogalapra hivatkoztak, amennyiben nem volt alkalmuk észrevételeket tenni, arra utaltak, hogy e határozat elfogadása előtt nem indítottak újabb hivatalos vizsgálati eljárást, amely határozat lehetővé tette volna a közérdekű feladatok végrehajtásához kapcsolódó költségek állami támogatás hatálya alól való kizárásának jogkövetkezményeire vonatkozó vizsgálatot. E jogalap tehát teljesen eltérő indokoláson alapult, mint azon indokolás, amely arra vonatkozott, hogy a 2014. évi iránymutatással kapcsolatban nem hallgatták meg Gdynia települést és a PLGK társaságot.
- 42 A Bizottság hozzáteszi, hogy jöllehet kizárólag a támogatás nyújtásáért felelős tagállam rendelkezik védelemhez való joggal, a jelen ügyben a Lengyel Köztársaság nem nyújtott be a védelemhez való jogának vagy a kontradiktórius vitához való jogának megsértésén alapuló, a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet, beavatkozó félként pedig nem hivatkozhat ilyen jogalapra.
- 43 Gdynia település és a PLGK társaság véleménye szerint az első jogalap első része megalapozatlan.
- 44 Álláspontjuk szerint a Bizottság megpróbálja minimalizálni a jelen ügyben érintett felek észrevételek benyújtásához való jogának jelentőségét azon állandó ítélkezési gyakorlatra hivatkozva, amely szerint az érintett feleknek a hivatalos vizsgálati eljárásban kizárólag az a szerepe, hogy információforrásként szolgáljanak a Bizottság számára. Márpedig az ilyen érvek ellentétesek az uniós jog jelenlegi állásával, mivel a Bizottság által e tekintetben hivatkozott ítéleteket az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) hatálybalépése előtt hozták.
- 45 A továbbiakban figyelembe kell venni az érdekelt felek azon jogát, hogy a Bizottság határozatának meghozatala előtt meghallgassák őket. Ellentétben azzal, amit a Bizottság e tekintetben állít, Gdynia település és a PLGK társaság nem hivatkozott arra, hogy az a körülmény, hogy a Charta teljes

mértékben alkalmazandó a Bizottság által folytatott eljárásokban, és hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontja, amely előírja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák, alkalmazandó az olyan támogatás kedvezményezettjére, mint amilyen a PLGK társaság, azt jelenti, hogy Gdynia település és a PLGK társaság a Charta rendelkezései alapján a Bizottsággal való kontradiktórius vitára lennének jogosultak.

- 46 Ezenkívül, ellentétben azzal, amire a Bizottság utal, a Törvényszék a megtámadott ítélet 70. pontjában helyesen utasította el a Bizottság azon érvét, amely szerint a PLGK társaság által a válaszában előadott, a vitatott határozatban alkalmazott jogi szabályozás módosítására vonatkozó érvelés új jogalapnak minősül. Másfelől abból a körülményből, hogy a Törvényszék pontosította, hogy hivatalból figyelembe veheti valamely lényeges eljárási szabály megsértését, nem következik, hogy a jelen ügyben e jogsértést hivatalból vizsgálta volna.
- 47 Az első jogalap első részében a Bizottság a 2008. május 8-i Ferriere Nord kontra Bizottság ítéletre (C-49/05 P, nem tették közzé, EU:C:2008:259) összpontosít, annak megszorító értelmezést javasolva, míg a Törvényszék a Bíróság és a Törvényszék más ítéleteire, különösen pedig a 2008. december 11-i Bizottság kontra Freistaat Sachsen ítéletre (C-334/07 P, EU:C:2008:709) is hivatkozik. Ez utóbbi ítélet 56. pontjából kitűnik, hogy amennyiben az a jogi szabályozás, amelynek hatálya alatt valamely tagállam bejelentette a tervezett támogatást, megváltozik, mielőtt a Bizottság meghozza határozatát, ez utóbbinak fel kell hívnia az érdekelt feleket, hogy foglaljanak állást e támogatásnak az új szabályokkal való összeegyeztethetőségéről. Az érdekelt felek állásfoglalásra való felhívására vonatkozó kötelezettség marad a főszabály, ez alól akkor kell eltérni, ha az új jogi szabályozás nem tartalmaz lényeges módosítást a korábban hatályban lévő szabályozáshoz képest.
- 48 A 2008. május 8-i Ferriere Nord kontra Bizottság ítélet (C-49/05 P, nem tették közzé, EU:C:2008:259) nem teszi lehetővé a Bizottság számára, hogy valamennyi helyzetre alkalmazandó egyetemes szabályokat dolgozzon ki, mivel az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben releváns ténybeli és jogi elemek eltérnek a megtámadott ítéletben elemzettektől. Közelebbről, először is, a 2008. május 8-i Ferriere Nord kontra Bizottság ítélet (C-49/05 P, nem tették közzé, EU:C:2008:259) alapjául szolgáló ügyben sem a felek, sem a Törvényszék nem mutattak rá olyan jelentős eltérésekre az eljárás megindításáról szóló határozat és a vitatott határozat között, mint amelyeket a Törvényszék a megtámadott ítélet 67–71. pontjában megállapított.
- 49 Másodszor, a jelen ügyben a Bizottság eljárását lezáró 2014/883 határozatot már elfogadták, és az a Törvényszék előtt kereset tárgyát képezte, és annak későbbi visszavonását azonnal az eljárás újbóli lezárása követte, ami nem történt meg a 2008. május 8-i Ferriere Nord kontra Bizottság ítélet (C-49/05 P, nem tették közzé, EU:C:2008:259) alapjául szolgáló ügyben.
- 50 Harmadszor, a Törvényszék ez utóbbi ítéletben egyértelműen kimondta, hogy a szóban forgó állami támogatásokra vonatkozó két jogi szabályozás által felállított elvek lényegében azonosak. A Bíróság az említett ítéletben szintén rámutatott e hasonlóságra. Ezzel szemben a megtámadott ítélet 67. és 68. pontjában a Törvényszék egyértelműen bizonyította, hogy a 2014. évi iránymutatásnak a Bizottság által a vitatott rendelkezésben alkalmazott új rendelkezései lényeges módosításokat vezettek be azon korábban hatályos jogi szabályozáshoz képest, amelyet az eljárás megindításáról szóló határozatban, valamint a 2014/883 határozatban figyelembe vettek.
- 51 Gdynia település és a PLGK társaság úgy véli, hogy e módosítások, valamint a Bizottság azon kötelezettsége, hogy kielégítően határozza meg a vizsgálata kereteit, arra vezették a Törvényszéket, hogy a jelen ügyben „lényeges eljárási szabálynak” minősítse a Bizottság azon kötelezettségét, hogy lehetővé tegye az érdekelt felek számára, hogy a 2008. december 11-i Bizottság kontra Freistaat Sachsen ítélet (C-334/07 P, EU:C:2008:709) 55. pontjának megfelelően benyújthassák észrevételeiket. Az ilyen mértékű módosítások ugyanis a 659/1999 rendelet 6. cikke alapján nagy valószínűséggel új hivatalos vizsgálati eljárást tettek volna szükségessé, amit e felek minden bizonnyal jeleztek volna észrevételeikben, ha lehetőségük lett volna azok megtételére.

- 52 A Bizottság által képviselt megközelítés ellentétes a Sharpston főtanácsnok által a Spanyolország kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványában (C-114/17 P, EU:C:2018:309) kifejtett állásponttal is, amely szerint az ezen ügyben szereplőhöz hasonló helyzetben a tagállamnak a Bizottság általi meghallgatáshoz való joga lényeges eljárási szabálynak minősül. Gdynia település és a PLGK társaság is egyetért az ezen indítványban kifejtett azon véleménnyel, amely szerint annak sincs sok jelentősége, hogy az érintett tagállam sikeresen bizonyítja-e, hogy konkrétan e jog Bizottság általi megsértésének hiányában a Bizottság állami támogatásra vonatkozó határozata eltérő lett volna. Az ilyen feltétel ugyanis szükségképpen spekulatív, és nehéz meghatározni az annak bizonyításához megkövetelt bizonyítottsági és pontossági szintet, hogy az érintett határozat ténylegesen eltérő lett volna.
- 53 Gdynia település és a PLGK társaság megjegyzi, hogy amikor a Bizottság 2014. március 31-én elfogadta a 2014. évi iránymutatást, felhívta mind a tagállamokat, mind pedig a támogatásban részesülő repülőtereket, hogy nyújtsák be észrevételeiket azon intézkedésekkel kapcsolatban, amelyek tekintetében a Bizottság hivatalos vizsgálati eljárást indított. E felhívásban 23 eljárást említenek, amelyek repülőtereknek vagy légitársaságoknak nyújtott állami támogatásokra vonatkoznak, de nem a Gdynia-Kosakowo repülőtérre vonatkozó iratokról van szó, mivel e repülőtér a 2014/883 határozattal bezárásra került. Ez az eljárás mód „hátrányosan megkülönböztetőnek” minősíthető. E tekintetben nincs jelentősége annak, hogy e határozatot elfogadták, mivel azt később visszavonták, és a Bizottság ebben az ügyben a vitatott határozat elfogadását folytatta a közigazgatási eljárást.
- 54 A Lengyel Köztársaság szintén úgy véli, hogy az első jogalap első része megalapozatlan.
- 55 Pontosabban azt állítja, hogy a megtámadott ítéletből egyáltalán nem tűnik ki, hogy a Törvényszék a jelen ügyben érintett feleknek védelemhez való jogot biztosított volna. Ezzel szemben a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság köteles volt ez utóbbiakat felhívni arra, hogy a 2014. évi iránymutatásokban végrehajtott módosítások terjedelmére tekintettel a vitatott határozat elfogadását megelőzően fejtsék ki érveiket. Az észrevételek megtételéhez való jog nem korlátozódik kizárólag a védelemhez való jogra, hanem az szélesebb terjedelmű. Ez többek között a Charta 41. cikkében előírt megfelelő ügyintézéshez való jog, amelyre Gdynia település és a PLGK társaság hivatkozhat, valamint a bízalomvédelemhez való jog alapvető részét képezi.
- 56 A Bizottság által képviselt álláspont ezenkívül sértheti ezen alapvető jogokat, mivel a jelen ügyben a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatás és a 2014. évi iránymutatás közötti alapvető különbségek miatt lehetetlen bizonyítani, hogy az a körülmény, hogy az állami támogatásokra vonatkozó eljárásban részt vevő feleket megfosztották annak lehetőségétől, hogy észrevételeket nyújtsanak be, hatással volt ezen eljárás kimenetelére. Ebből következően a Bizottság figyelmen kívül hagyhatja a felek meghallgatására vonatkozó kötelezettséget, anélkül hogy tartania kellene a negatív következményektől.
- 57 A Bizottság nem vitatta a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatás és a 2014. évi iránymutatás közötti alapvető különbségek fennállását, és nem kérdőjelezte meg azt a körülményt sem, hogy az ebben az ügyben érintett felek számára nem tette lehetővé, hogy a vitatott határozat elfogadása előtt észrevételeket nyújtsanak be.
- 58 Jóllehet a Bíróság a 2008. május 8-i Ferriere Nord kontra Bizottság ítéletben (C-49/05 P, nem tették közzé, EU:C:2008:259) nem mondta ki kifejezetten, hogy az észrevételek benyújtásához való jog lényeges eljárási szabálynak minősül, azt nem is zárta ki. Ami a 2008. december 11-i Bizottság kontra Freistaat Sachsen ítéletet (C-334/07 P, EU:C:2008:709) illeti, a Bizottság nem vette figyelembe ezen ítélet 55. pontját, amelyben a Bíróság egyértelműen kimondta, hogy a Bizottság azon kötelezettsége, hogy lehetővé tegye az érdekelt felek számára észrevételeik benyújtását, lényeges eljárási szabály. A Bizottság csupán ezen ítélet 56. pontjára hivatkozott, jóllehet az említett ítélet 55. és 56. pontját együttesen kell értelmezni.

- 59 A Bizottság azt a körülményt sem veszi figyelembe, hogy Sharpston főtanácsnok Spanyolország kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványában (C-114/17 P, EU:C:2018:309) a főtanácsnok részéről az a javaslatot került megfogalmazásra, hogy amennyiben a Bizottság a módosító határozatát olyan információkra alapította, amelyek tekintetében az egyik félnek nem állt módjában észrevételeket tenni, e fél meghallgatáshoz való jogának és következképpen a megfelelő ügyintézés elvének a megsértésével járt el.
- 60 Ezen túlmenően, a felpereseknek az észrevételek benyújtására vonatkozó joguk megsértésétől függetlenül, a Bizottság megsértette a Lengyel Köztársaságot – mint a vitatott határozat címzettjének minősülő tagállamot – megillető védelemhez való jogot, megakadályozva e tagállamot abban, hogy e határozat meghozatalát megelőzően kifejtse érveit. A Lengyel Köztársaság beavatkozó félként jogosult arra, hogy a jelen eljárásban a védelemhez való jogának megsértésére hivatkozzon.
- 61 A Bizottság által előadott érvelés, amellyel ez utóbbi vitatja a Lengyel Köztársaság arra irányuló lehetőségét, hogy ilyen jogsértésre hivatkozzon, késedelmes jellege miatt elfogadhatatlan, mivel a Bizottság ezt a lehetőséget első alkalommal csak a Bíróság elé terjesztett válaszban vitatta, miközben a Lengyel Köztársaság az elsőfokú eljárás kezdetétől hivatkozott az említett jogsértésre.

A Bíróság álláspontja

- 62 Előzetesen meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék az elé terjesztett hatodik jogalap harmadik kifogását nem a kizárólag a tagállamokat – mint az állami támogatások vizsgálatára irányuló eljárásokban félként résztvevőket – megillető védelemhez való jog szempontjából (lásd ebben az értelemben: 2002. szeptember 24-i Falck és Acciaierie di Bolzano kontra Bizottság ítélet (C-74/00 P és C-75/00 P, EU:C:2002:524, 80–83. pont), hanem az érdekelt feleket az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése alapján megillető, észrevételek benyújtására irányuló jogra figyelemmel vizsgálta meg.
- 63 Ugyanis, amint az a megtámadott ítélet 89. pontjából kitűnik, a Törvényszék, mivel a jelen ügyben ez utóbbi jog megsértését állapította meg, úgy ítélte meg, hogy nem szükséges megvizsgálni többek között Gdynia település és a PLGK társaság azon lehetőségét, hogy a Törvényszék előtt a Lengyel Köztársaság védelemhez való jogának megsértésére hivatkozzon, amely jogsértésről e tagállam a beavatkozási beadványában is említést tesz.
- 64 Következésképpen az eljárás e szakaszában nem kell megvizsgálni a Bíróság elé terjesztett azon érveléseket, amelyek egyrészt annak eldöntésére vonatkoznak, hogy a Lengyel Köztársaságnak mint az elsőfokú eljárásba beavatkozó félnek joga van-e a védelemhez való jogának vagy a kontradiktórius eljáráshoz való jogának megsértésén alapuló jogalapra hivatkozni, miközben nem indított az e jogok megsértésén alapuló, a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet, másrészt pedig arra, hogy az ilyen jogsértés a vitatott határozat megsemmisítését vonja-e maga után. Ebből az következik, hogy a jelen fellebbezés vizsgálata céljából szintén nem kell értékelni az említett tagállam által a Bíróság előtt előadott azon érvelést, amely a Bizottság által a Bíróság előtt előadott érvelés elfogadhatatlanságára vonatkozik, amellyel a Bizottság vitatja a Lengyel Köztársaság azon lehetőségét, hogy ilyen jogsértésre hivatkozzon.
- 65 Másodszor, a megtámadott ítéletből és különösen annak 89. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék nem foglalt állást a Bizottságot terhelő azon kötelezettségről sem, hogy felhívja a jelen ügyben érdekelt feleket a vitatott határozatban végrehajtott ténybeli módosításokra vonatkozó észrevételeik megtételére, tehát e kötelezettségre összpontosított, amennyiben az az említett határozatban alkalmazott új jogi szabályozásra vonatkozik. Következésképpen nem a Bíróság feladata Gdynia település és a PLGK társaság által előadott azon érvelés vizsgálata sem, amellyel ez utóbbiak azt róják fel a Bizottságnak, hogy az nem hívta fel a jelen ügyben érdekelt feleket arra, hogy a vitatott határozatban szereplő új ténybeli adatokra tekintettel ismertessék álláspontjukat.

- 66 Harmadszor, a Bizottság által jelen ítélet 39–41. pontjában előadott érvelést illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék eljárási szabályzata 84. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel. Ugyanakkor az eljárást megindító keresetlevélben korábban közvetetten vagy hallgatólágosan megfogalmazott jogalap kiegészítéséből álló, ahhoz szorosan kapcsolódó jogalapot vagy érvet elfogadhatónak kell tekinteni (2013. július 11-i Ziegler kontra Bizottság ítélet, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 67 A jelen ügyben nem vitatott, hogy – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 70. pontjában megállapította – Gdynia település és a PLGK társaság a keresetlevelükben jelezték, hogy lehetőséget kellett volna biztosítani számukra arra, hogy kifejtthessék álláspontjukat a Bizottság új érveiről és új elemzéséről, és hogy az általuk ezzel összefüggésben hivatkozott mulasztás önmagában lényeges eljárási szabályok megsértésének minősül. A Bizottság azt sem vitatja, hogy – amint arra a Törvényszék az említett 70. pontban szintén rámutatott – a keresetlevél II.14. pontja, amely összegzi a Törvényszék előtti kereset alátámasztására felhozott jogalapokat, különösen a következőket tartalmazza: „[a] felperesek észrevételek benyújtására és állásfoglalásra vonatkozó jogának biztosításában megtestesülő lényeges eljárási szabályok megsértése”.
- 68 E körülmények között a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor ugyanezen 70. pontban úgy ítélte meg, hogy a PLGK társaság válaszában felhozott érv, amely az érdekelt felek azon jogának megsértésén alapult, hogy észrevételeket tegyenek az új jogi szabályozás relevanciájára vonatkozóan, és amellyel e társaság éppen a Bizottság által a vitatott határozatban lefolytatott új vizsgálatra hivatkozott, a keresetlevélben felhozott, Gdynia település és a PLGK társaság észrevételek benyújtására irányuló jogára vonatkozó lényeges eljárási szabályok megsértésére alapított jogalap kiegészítésének minősül.
- 69 Mivel a Törvényszék helyesen állapította meg ezen érv elfogadhatóságát, jogszerűen folytathatta le annak érdemi vizsgálatát, függetlenül attól, hogy – amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 70. pontjában szintén rámutatott – hivatalból hivatkozhatott-e az említett érv tárgyát képező megsértésre mint imperatív jogalapra.
- 70 Ezen előzetes megállapításokat követően, azon jog tekintetében, amelynek megsértését a Törvényszék így módon úgy ítélte meg, hogy az a vitatott határozat 2–5. cikkének megsemmisítését vonja maga után, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az állami támogatások lehetséges kedvezményezettjeit érdekelt feleknek kell tekinteni, és hogy a Bizottságnak az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálati szakaszban kötelessége felhívni e feleket észrevételeik benyújtására (1993. június 15-i Matra kontra Bizottság ítélet, C-225/91, EU:C:1993:239, 16. pont; 1998. április 2-i Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítélet, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 59. pont; 2008. szeptember 11-i Németország és társai kontra Kronofrance ítélet, C-75/05 P és C-80/05 P, EU:C:2008:482, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 71 Jóllehet ezen érdekelt felek nem hivatkozhatnak a védelemhez való jogra, élhetnek azon jogukkal, hogy a Bizottság által lefolytatott közigazgatási eljárásban az eset körülményeire tekintettel megfelelő mértékben részt vegyenek (2008. május 8-i Ferriere Nord kontra Bizottság ítélet, C-49/05 P, nem tették közzé, EU:C:2008:259, 69. pont).
- 72 A Bíróság az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésének alkalmazása keretében úgy ítélte meg, hogy valamely értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele megfelelő eszköz arra, hogy valamennyi érdekelt felet értesítsék az eljárás megindításáról. E közlemény arra szolgál, hogy a Bizottság ez utóbbiaktól minden olyan információt beszerezhessen, amely a jövőben segíti az eljárása lefolytatásában. Az ilyen eljárás garanciát nyújt a többi tagállamnak és az érintett köröknek arra is, hogy meghallgassák őket (2002. szeptember 24-i Falck és Acciaierie di Bolzano kontra Bizottság ítélet, C-74/00 P és C-75/00 P, EU:C:2002:524, 80. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 73 Az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárás ugyanakkor – általános jellege alapján – olyan eljárás, amelyet a támogatás nyújtásáért uniós jogi kötelezettségei értelmében felelős tagállammal szemben indítanak. Így a védelemhez való jog tiszteletben tartása érdekében, amennyiben e tagállam nem volt jogosult arra, hogy észrevételeket fűzzön bizonyos információkhoz, a Bizottság az e tagállammal szemben hozott határozatban ezeket az információkat nem szerepeltetheti (2002. szeptember 24-i Falck és Acciaierie di Bolzano kontra Bizottság ítélet, C-74/00 P és C-75/00 P, EU:C:2002:524, 81. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 74 Az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárásban az érintett tagállamtól eltérő érdekelt felek csupán a jelen ítélet 72. pontjában hivatkozott szerepet töltik be, és e tekintetben maguk nem tarthatnak igényt arra, hogy a Bizottsággal olyan kontradiktórius vitát folytassanak le, mint amely az említett tagállam számára nyitva áll (2002. szeptember 24-i Falck és Acciaierie di Bolzano kontra Bizottság ítélet, C-74/00 P és C-75/00 P, EU:C:2002:524, 82. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 75 Az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárással kapcsolatos egyetlen rendelkezés sem biztosít az érdekelt felek között az ilyen támogatás kedvezményezettjének sajátos szerepet. E tekintetben pontosítani kell, hogy az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárás nem a támogatás kedvezményezettje vagy kedvezményezettjei „ellen” indított eljárás, amelynek következtében ez utóbbi olyan jogokra hivatkozhat, illetve ez utóbbiak olyan jogokra hivatkozhatnak, amelyek terjedelme azonos a védelemhez való jog mint olyan terjedelmével (2002. szeptember 24-i Falck és Acciaierie di Bolzano kontra Bizottság ítélet, C-74/00 P és C-75/00 P, EU:C:2002:524, 83. pont).
- 76 A jelen ügy konkrét körülményeit illetően emlékeztetni kell arra, hogy 2013. július 2-án a Bizottság elfogadta azt az eljárás megindításáról szóló határozatot, amellyel a szóban forgó támogatási intézkedésre vonatkozóan megindította az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást, és felhívta a jelen ügyben érdekelt feleket észrevételeik benyújtására. A 2014/883 határozatban a Bizottság megállapította, hogy a szóban forgó finanszírozási projekt az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősül, és hogy azt a lengyel hatóságoknak vissza kell téríttetniük, amennyiben az kifizetésre került. Ezt a határozatot később a vitatott határozat visszavonta, és annak helyébe lépett.
- 77 Egyébiránt a megtámadott ítélet 79. pontjából kitűnik, és a jelen fellebbezés keretében nem vitatott, hogy a jelen ügyben érdekelt feleket nem hívták fel arra, hogy a 2014. évi iránymutatás alkalmazhatóságával és esetleges hatásaival kapcsolatos észrevételeiket a vitatott határozat elfogadása előtt nyújtsák be, jóllehet ezen iránymutatást 2014. április 4-én, vagyis a 2014/883 határozat elfogadását követően, tehát a vizsgálati eljárás első lezárását követően tették közzé.
- 78 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 81. pontjában helyesen állapíthatta-e meg, hogy a jelen ügyben érintett felek azon joga, hogy a vitatott határozat elfogadását megelőzően ezen új jogi szabályozásra és különösen a 2014. évi iránymutatásra vonatkozóan észrevételeket nyújtsanak be, az EUMSZ 263. cikk értelmében vett olyan lényeges eljárási szabálynak minősül, amelynek megsértése e határozat megsemmisítését vonja maga után, anélkül hogy szükséges lenne annak bizonyítása, hogy a közigazgatási eljárás más eredményre vezethetett volna.
- 79 Amint azt a Bíróság már kimondta, a Bizottság, anélkül hogy ezzel az érintett felek eljárási jogait ne sértené meg, nem alapíthatja határozatát olyan új elvekre, amelyeket valamely új jogi szabályozás úgy vezetett be, hogy e feleket nem hívták fel arra, hogy e tekintetben nyújtsák be észrevételeiket, (lásd ebben az értelemben: 2008. május 8-i Ferriere Nord kontra Bizottság ítélet, C-49/05 P, nem tették közzé, EU:C:2008:259, 70. és 71. pont).

- 80 Ugyanakkor főszabály szerint az eljárási szabálytalanság csak akkor vonja maga után valamely határozat teljes vagy részleges megsemmisítését, ha megállapítást nyer, hogy e szabálytalanság hiányában a megtámadott határozat tartalma más lehetett volna (1986. április 23-i Bernardi kontra Parlament ítélet, 150/84, EU:C:1986:167, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 81 Közelebbről, ami az érintett felek eljárási jogait illeti, amennyiben változás következik be a jogi szabályozásban azt követően, hogy a Bizottság lehetővé tette az érdekelt felek számára, hogy benyújtsák észrevételeiket, és azt megelőzően, hogy a Bizottság valamely tervezett támogatásra vonatkozó határozatot hoz, és amennyiben a Bizottság ezt a határozatot az új jogi szabályozásra alapozza, anélkül hogy felhívna e feleket az e szabályozásra vonatkozó észrevételeik benyújtására, pusztán az, hogy különbségek állnak fenn azon jogi szabályozás között, amelyre vonatkozóan az említett felek észrevételeket nyújthattak be, és azon jogi szabályozás között, amelyen az említett határozat alapul, önmagában nem alkalmas arra, hogy az ugyanezen határozat megsemmisítését vonja maga után. Ugyanis, még ha a szóban forgó jogi szabályozások megváltoztak is, felmerül a kérdés, hogy e szabályozásoknak a jelen ügyben releváns rendelkezéseire tekintettel az említett változás alkalmas volt-e arra, hogy megváltoztassa a vitatott határozat értelmét (lásd ebben az értelemben: 2008. május 8-i Ferriere Nord kontra Bizottság ítélet, C-49/05 P, nem tették közzé, EU:C:2008:259, 78–83. pont).
- 82 Következésképpen a Törvényszék a megtámadott ítélet 81. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az érdekelt felek azon joga, hogy a jelen ügyben fennállóhoz hasonló körülmények között észrevételeket nyújtsanak be, az EUMSZ 263. cikk értelmében vett lényeges eljárási szabály jelleggel rendelkezik, amelynek megsértése a megtámadott határozat megsemmisítését vonja maga után, anélkül hogy bizonyítani kellene, hogy e jog megsértése befolyásolhatta volna e határozat értelmét.
- 83 Ebből az következik, hogy a Törvényszék ezen ítélet 83. pontjában szintén tévesen alkalmazta a jogot, amikor elutasította a Bizottság azon érvelését, amellyel az azt kívánta bizonyítani, hogy a vitatott határozat tartalma azonos lett volna, ha a jelen ügyben érdekelt feleknek lehetőségük lett volna észrevételek benyújtására a 2014. évi iránymutatással kapcsolatban, mivel a működési támogatás a beruházási támogatás belső piaccal való összeegyeztethetlensége miatt mindenképpen összeegyeztethetetlen volt e piaccal. Közelebbről, a Törvényszék egyrészt – amint az a jelen ítélet 82. pontjából kitűnik – tévesen arra a tényre támaszkodva utasította el ezt az érvelést, hogy nem szükséges bizonyítani, hogy a megállapított jogsértés befolyásolhatta volna a vitatott határozat értelmét.
- 84 Másrészt a Törvényszék azokra a lényeges módosításokra támaszkodott, amelyeket a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatás és a 2014. évi iránymutatás között azonosított, miközben az említett érveléssel a Bizottság pontosan azt kívánta bizonyítani, hogy a 2014. évi iránymutatás által bevezetett módosításoktól függetlenül a működési támogatás összeegyeztethetlenségének megállapítása más, ez utóbbi iránymutatástól független jogalapon alapult, ily módon az érdekelt felek ezen iránymutatásra vonatkozó észrevételei, amennyiben annak benyújtására lehetőségük lett volna, nem érinthették volna e megállapítást.
- 85 Ugyanis, jóllehet főszabály szerint valamely olyan jogalap lényeges módosításai, amelyen a Bizottság határozata alapul, hatással lehetnek e határozatra, nem ez a helyzet akkor, ha e határozat ezenkívül olyan önálló jogalapon alapul, amely nem módosult, és amely önmagában megalapozza az említett határozatot.
- 86 Meg kell tehát állapítani, hogy a Törvényszék nem állapíthatta meg az érintett felek eljárási jogaira vonatkozó, a jelen ítélet 70–75., valamint 79. és 81. pontjában kifejtett ítélkezési gyakorlat figyelmen kívül hagyása nélkül, hogy nem szükséges megvizsgálni azt a körülményt, hogy milyen hatással volt a vitatott határozatra, hogy az érdekelt feleket nem hívták fel nyilatkozattételre e határozat elfogadását megelőzően, és az ilyen hatás fennállását sem állapíthatta volna meg anélkül, hogy megvizsgálta volna a Bizottságnak az önálló és független jogalap fennállását alátámasztó érvelését.

- 87 Az előző pontban kifejtett megállapítást nem kérdőjelezi meg a Bíróság elé terjesztett további, különösen pedig elsősorban a 2008. december 11-i Bizottság kontra Freistaat Sachsen ítéletre (C-334/07 P, EU:C:2008:709) alapított érvek. Kétségtelen, hogy a jelen ítélet 55. pontjában a Bíróság lényegében azt állapította meg, hogy az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdéséből, valamint a 659/1999 rendelet 1. cikke h) pontjából az következik, hogy amikor a Bizottság hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról határoz valamely tervezett támogatással kapcsolatban, lehetővé kell tennie az érdekelt felek – köztük az érintett vállalkozás vagy vállalkozások – részére, hogy benyújthassák észrevételeiket, és hogy e szabály lényeges eljárási szabály jelleggel bír.
- 88 Ugyanakkor egyrészt az említett ítélet azokra a kötelezettségekre vonatkozik, amelyek a Bizottságot a hivatalos vizsgálati eljárás megindításakor terhelik. Másrészt felveti a tervezett támogatás bejelentését követően elfogadott új jogszabályok alkalmazásának kérdését. E cikk tehát a jelen fellebbezés keretében felvetettektől eltérő kérdésekkel foglalkozik, mivel az észrevételek benyújtására vonatkozó jog, amelyre Gdynia település és a PLGK társaság hivatkozik, a jogi szabályozás olyan megváltozásához kapcsolódik, amelyre az említett felek észrevételeik benyújtására való felhívását követően és a vitatott határozat elfogadását megelőzően került sor.
- 89 Másodszor, a jelen ítélet 86. pontjában kifejtett megállapítást szintén nem kérdőjelezi meg sem a Gdynia település és a PLGK társaság által, sem pedig a Lengyel Köztársaság által előadott azon érvelés, amely szerint az érdekelt felek ahhoz való jogát, hogy a szóban forgóhoz hasonló helyzetben észrevételeket nyújthassanak be, a Charta által védett alapvető jogokra, és különösen a Charta 41. cikkében előírt azon megfelelő ügyintézéshez való jogra tekintettel kell értékelni, amelynek e jog az egyik lényeges elemét képezi.
- 90 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint azt a Bizottság állítja, és amint arra a főtanácsnok az indítványának az 52. pontjában is rámutatott – a Charta hatálybalépése nem módosította az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében biztosított jogok jellegét, és annak nem is célja, hogy módosítsa az állami támogatásokra vonatkozóan a Szerződés által kialakított ellenőrzés jellegét.
- 91 Végül, ellentétben azzal, amit a Lengyel Köztársaság a jelen ítélet 56. pontjában kifejtett, az alapvető jogok esetleges megsértésére vonatkozó általános állításában javasol, mindenekelőtt nem állapítható meg, hogy a jelen ügyben szóban forgó két jogi szabályozás közötti különbségek fennállása lehetetlenné teszi annak bizonyítását, hogy az a körülmény, hogy az érdekelt feleket megfosztották a 2014. évi iránymutatásra vonatkozó észrevételeik benyújtásától, alkalmas arra, hogy befolyást gyakoroljon az eljárás kimenetelére. Éppen ellenkezőleg, az ilyen bizonyítás adott esetben éppen e különbségek miatt végezhető el. Márpedig annak kérdése, hogy az a körülmény, hogy a jelen ügyben érdekelt feleket nem hívták fel álláspontjuk kifejtésére a 2014. évi iránymutatás kapcsán, ténylegesen befolyásolhatta-e azt a következtetést, amelyre a Bizottság a vitatott határozatban jutott, az első jogalap második részének és a második jogalapnak az érdemét érinti.
- 92 Harmadszor, ami a jelen ítélet 52. és 59. pontjában kifejtett, Sharpston főtanácsnok Spanyolország kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványán (C-114/17 P, EU:C:2018:309) alapuló érveket illeti, elegendő megjegyezni, hogy a 2018. szeptember 20-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletben (C-114/17 P, EU:C:2018:753) a Bíróság nem ugyanazt az érvelést követte, mint amelyet a főtanácsnok ezen indítványban javasolt.
- 93 Negyedszer és végül, a jelen ítélet 53. pontjában kifejtett azon érvet illetően, amely azon alapul, hogy a tagállamokat és a támogatásban részesülő repülőtereket más eljárásokban felhívták észrevételeik benyújtására, meg kell állapítani, hogy – amint azt a főtanácsnok az indítványának 54. pontjában lényegében megjegyezte – az a körülmény – feltéve, hogy az bizonyítást nyer –, hogy a Bizottság tiszteletben tartotta az érdekelt feleknek a jelen ítélet 79. pontja szerinti eljárási jogait azon 23 eljárásban, amelyekre Gdynia település és a PLGK társaság hivatkozik, nem von le semmit a jelen ítélet

82. pontjában ismertetett megfontolásokból, amiből az következik, hogy a jelen ügyben a Gdynia település és a PLGK társaság által követelt jog nem bír lényeges eljárási szabály jelleggel, amelynek a megsértése önmagában nem vonja maga után a vitatott határozat megsemmisítését.

94 Ennélfogva az első jogalap első részének helyt kell adni.

95 Ugyanakkor, amint az a jelen ítélet 82. pontjából következik, az ezen ítélet 82–86. pontjában megállapított hibák csak abban az esetben eredményezhetik a megtámadott ítélet azon részének hatályon kívül helyezését, amelyben a Törvényszék megsemmisítette a vitatott határozatot, ha a 2014. évi iránymutatás azon rendelkezései, amelyekre a Bizottság e határozatban támaszkodott, ténylegesen nem voltak alkalmasak az említett határozat értelmének megváltoztatására. Márpedig, amint az a jelen ítélet 91. pontjából kitűnik, az a kérdés, hogy ez a helyzet áll-e fenn, a fellebbezés első jogalapja második részének és második jogalapjának érdemére vonatkozik.

96 Ennélfogva az első jogalap második részét és a második jogalapot együttesen kell megvizsgálni.

Az első jogalap második részéről és a második jogalapról

A felek érvelése

– A feleknek az első jogalap második részére vonatkozó érvelése

97 Az első jogalap második részében a Bizottság azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 71–89. pontjában a Törvényszék tévesen értelmezte és alkalmazta a 2008. május 8-i Ferriere Nord kontra Bizottság ítéletből (C-49/05 P, nem tették közzé, EU:C:2008:259) következő ítélkezési gyakorlatot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a jelen ügyben lényeges eljárási szabályt sértett, amikor Gdynia település és a PLGK társaság számára nem biztosított lehetőséget arra, hogy a 2014. iránymutatásra vonatkozóan észrevételeket nyújtsanak be.

98 Gdynia település és a PLGK társaság arra hivatkozik, hogy a Bizottság tévesen állította, hogy a támogatási intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozó határozata nem a 2014. évi iránymutatáson alapult. Amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 84. pontjában bizonyította, a Bizottság a vitatott határozat (245) és (246) preambulumbeközlésében kifejezetten említette a 2014. évi iránymutatást a működési támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése keretében.

99 Ezen túlmenően, a 2008. május 8-i Ferriere Nord kontra Bizottság ítélettel (C-49/05 P, nem tették közzé, EU:C:2008:259) ellentétben, a Bizottság a jelen ügyben nem hivatkozhat arra, hogy a 2014. évi iránymutatásban szereplő elvek és értékelési szempontok lényegében megegyeznek a korábbi jogi szabályozásban foglaltakkal.

100 Gdynia település és a PLGK társaság vitatja a Bizottság azon érvét, amely szerint a Törvényszék azáltal, hogy a megtámadott ítélet 73. pontjában megjegyezte, hogy egyrészt az eljárást megindító határozat és a 2014/883 határozat, másrészt pedig a vitatott határozat keretében a Bizottság a Szerződés különböző rendelkezéseire támaszkodott a működési támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének elemzése érdekében, tisztán formális megközelítést alkalmazott. A regionális állami támogatásokról szóló iránymutatás és a 2014. évi iránymutatás alapvetően eltérő jellege egyrészt abból a körülményből fakad, hogy az előbbi regionális támogatásokra, az utóbbi pedig ágazati támogatásokra vonatkozik, másrészt pedig a Törvényszék által a megtámadott ítélet 67–78. pontjában kifejtett számos érvből következik.

- 101 Gdynia település és a PLGK társaság szerint semmi sem igazolhatja azt az állítást, amely szerint a 2008. május 8-i Ferriere Nord kontra Bizottság ítélet (C-49/05 P, nem tették közzé, EU:C:2008:259) mentesíti a Bizottságot az érintett felek meghallgatásának kötelezettsége alól, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az említett meghallgatás nem módosíthatja a határozatát. Az érdekelt felek azon joga, hogy észrevételeket nyújthassanak be, a jelen esetben olyan lényeges eljárási szabály jellegét ölti, amelynek a jelen ügyben megállapított megsértése a hibás aktus megsemmisítését vonja maga után, anélkül hogy bizonyítani kellene, hogy a közigazgatási eljárás eltérő eredményre vezethetett volna.
- 102 A Lengyel Köztársaság azt állítja, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyja a 2014. évi iránymutatással bevezetett lényeges módosításoknak a Törvényszék által való részletes ismertetését. Az a körülmény, hogy ez utóbbi iránymutatás lényegében eltér a korábbi jogi szabályozástól, a Bizottság azon érvéből következik, amely szerint a Bizottság csak a 2014. évi iránymutatás 113. pontjában szereplő első kritériumot alkalmazta. Ezenkívül a 2014. évi iránymutatásban szereplő, a regionális fejlődés elősegítésére irányuló kritériumot eltérően értelmezik a regionális fejlesztéshez való hozzájárulásnak a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatásban előírt kritériumától.
- 103 A Lengyel Köztársaság nem fogadhatja el a Bizottság azon álláspontját sem, amely szerint nincs jelentősége annak, hogy a 2014. évi iránymutatást a Szerződés egyik rendelkezése, nevezetesen az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja alapján fogadták el, eltérően „A regionális repülőterekről induló légitársaságoknak nyújtott repülőtéri finanszírozásról és induló állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatás” címet viselő közleményétől (HL 2005. C 312., 1. o.; a továbbiakban: 2005. évi iránymutatás), amely az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének a) pontja alapján került elfogadásra. Jóllehet a Szerződés e két rendelkezésének közös célja, hogy lehetővé tegye az egyes régiók fejlesztését célzó támogatások jóváhagyását, a támogatás összeegyeztethetőségének további különböző feltételeit rögzítik, többek között az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontjában megkövetelve, hogy a nyújtott támogatás ne befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben. A 2014. évi iránymutatás 131. és 132. pontja szerint valamely működési támogatás összeegyeztethetőségének értékelésekor a Bizottság figyelembe veszi a verseny torzulását és a kereskedelemre gyakorolt hatást.
- 104 Ez azt jelenti, hogy a vitatott határozat elfogadása előtt a Bizottságnak lehetővé kellett volna tennie a Lengyel Köztársaság számára, hogy benyújthassa észrevételeit a verseny túlzott torzulásának korlátozására vonatkozó kérdéssel kapcsolatban, amely kötelezettséget a 2014. évi iránymutatás vezetett be. Ez az utóbbi iránymutatással bevezetett módosítások lényeges jellegét, valamint azt támasztja alá, hogy a vitatott határozatban szereplő értékelés más lehetett volna, ha a Bizottság lehetővé tette volna a Lengyel Köztársaság számára, hogy észrevételeket nyújtson be.

– A felek második jogalapra vonatkozó érvelése

- 105 Második jogalapjával a Bizottság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 89. pontjában tévesen állapította meg a vitatott határozat jogellenességét e határozatnak és a 2014/883 határozatnak az ezen ítélet 84–87. pontjában kifejtett téves értelmezése alapján, elferdítve ily módon e két határozatot. A Bizottság egyébiránt vitatja a Gdynia település és a PLGK társaság által előadott azon érveket, amelyekkel ez utóbbiak a második jogalap hatástalan és elfogadhatatlan jellegét kívánják bizonyítani.
- 106 Gdynia település és a PLGK társaság úgy véli, hogy a második jogalap elfogadhatatlan, mivel az a tények értékelésére vonatkozik, és a Bizottság nem bizonyította – amint az a Gdynia település és a PLGK társaság által a második jogalap érdemére vonatkozóan előadott érvekből kitűnik –, hogy a Törvényszék ezen elemek értékelésével elferdítette a vitatott határozatot. Közelebbről, a Bizottság nem kérdőjelezi meg azt a körülményt, hogy a vitatott határozatra és a 2014/883 határozatra vonatkozó részében a megtámadott ítélet 84–87. pontja, amelyet a Bizottság a fellebbezés második jogalapja

keretében vitatott, részletesen ismerteti e határozatok számos olyan pontját, nevezetesen a vitatott határozat 196., 197., 198–202., 245. és 246. pontját, valamint a 2014/883 határozat 227. és 228. pontját, amelyek ténybeli megállapításokra, nem pedig jogi értelmezési kérdésekre vonatkoznak.

- 107 Gdynia település és a PLGK társaság hozzáteszi, hogy a válaszban szereplő azon érv, amellyel a Bizottság a második fellebbezési jogalap elfogadhatóságát kívánja bizonyítani, maga is elfogadhatatlan, mivel a Bizottság nem jelöli meg egyértelműen a válaszbeadvány azon részét, amelyre e tekintetben hivatkozik.
- 108 Gdynia település és a PLGK társaság arra hivatkozik, hogy a második jogalap szintén hatástalan. Közelebbről, a Törvényszék által a vitatott határozat megsemmisítésének alátámasztása érdekében hivatkozott indokok a megtámadott ítélet 62–79. pontjában szerepelnek. Márpedig a Bizottság jelen kifogása ezen ítélet 84–87. pontjára, vagyis a Törvényszék által csak másodlagosan, a Bizottság egyéb érveire válaszul kifejtett megfontolásokra vonatkozik. Ez következik a megtámadott ítélet 80. pontjából, amelynek értelmében „[a] Bizottság egyéb érvei nem kérdőjelezhetik meg e megállapításokat”. E tekintetben a Bizottság csupán azt állítja, hogy nem ért egyet a Gdynia település és a PLGK társaság által e kifejezésekkel kapcsolatban adott értelmezéssel.
- 109 Gdynia település és a PLGK társaság úgy véli, hogy a 89. pont első mondatát csak annak megerősítéseként lehet értelmezni, hogy a Bizottságnak a Törvényszék által a megtámadott ítélet 81–88. pontjában hivatkozott érvei egyáltalán nem érintik azt a megállapítást, amely szerint a Bizottság határozatát az ezen ítélet 62–79. pontjában kifejtett érvek alapján meg kell semmisíteni. Ráadásul az említett ítélet 89. pontjának első mondata tökéletesen tükrözi az ugyanezen ítélet 80. pontjában tett különbségtételt.
- 110 Gdynia település és a PLGK társaság azt állítja, hogy a második jogalap mindenesetre megalapozatlan. Úgy tűnik, a Bizottság arra hivatkozik, hogy a vitatott határozat (244) preambulumbekkezdésében szereplő következtetés az e preambulumbekkezdésben szereplő „alapjaiban” kifejezés miatt önálló jogalapot képez, amely a működési támogatás belső piaccal való összeegyeztethetlenségének megállapítására szolgált. Márpedig az ilyen megfogalmazás alkalmazása legfeljebb az e határozatban foglalt érvelés ismertetési módjának tekinthető, nem pedig az állami támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségét alátámasztó indoknak. A Szerződés rendelkezései ilyen jogalapot képeznek, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 87. pontjának utolsó mondatában foglalt össze.
- 111 Ezenkívül a Bizottság ezzel kapcsolatos érvét az említett preambulumbekkezdés szövege nem támasztja alá. A megtámadott ítélet 87. pontjából egyébként kitűnik, hogy a Bizottság értékelésére a 2014/883 határozat esetében az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének a) pontjával és a nemzeti regionális támogatásról szóló iránymutatással összefüggésben, a megtámadott határozat esetében pedig az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontjával és a 2014. évi iránymutatással összefüggésben került sor. Így a Bizottság állításával ellentétben a működési támogatás belső piaccal való összeegyeztethetlenségének megállapítása nem az állami támogatások EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésében szereplő általános tilalmán alapul.
- 112 A Bizottság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 84. pontjában úgy ítélte meg, hogy a 2014. évi iránymutatás alkalmazásából következik az a következtetés, amely szerint nem nyújtható működési támogatás valamely nem létező repülőtéri infrastruktúrára. Márpedig az említett 84. pont ilyen értelmezése annak szövegére figyelemmel téves.
- 113 Úgy tűnik, a Bizottság arra is hivatkozik, jóllehet a vitatott határozat (244) és (245) preambulumbekkezdéséből nem tűnik ki, hogy azon következtetés önállósága, amely szerint a működési támogatás összeegyeztethetetlen a belső piaccal, mivel maga a beruházási támogatás összeegyeztethetetlen e piaccal, abból a körülményből következik, hogy az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésében foglalt feltételek nem teljesültek. Ugyanakkor e feltételek nemteljesülését a jelen ügyben úgy kell értelmezni, hogy az a 2014. évi iránymutatásnak való meg nem felelés eredménye.

- 114 Ebből következően a Bizottság ellentmond önmagának, és elismeri, hogy a működési támogatás értékelése alapvetően a 2014. évi iránymutatáson alapult. Ebből az következik, hogy nem megalapozott az a lényeges állítás, amely szerint az, hogy a jelen ügyben érdekelt felek számára a működési támogatással kapcsolatban lehetővé tették a 2014. évi iránymutatásra vonatkozó álláspontjuk kifejtését, nem volt hatással a vitatott határozat tartalmára.
- 115 A Lengyel Köztársaság azzal érvel, hogy az első jogalap megalapozatlan. Mivel a Bizottság azt állítja, hogy a vitatott határozat tartalma azonos lett volna, ha a jelen ügyben érdekelt feleknek lehetőségük lett volna észrevételeik benyújtására, a Bizottság nem határozhatja meg előre azoknak az észrevételeknek a terjedelmét, amelyeket ezen érdekelt felek benyújthattak volna, ha erre lehetőségük lett volna.
- 116 A vitatott határozat (196) és (197) preambulumbekkezdésében a Bizottság jelezte, hogy a jelen ügyben a működési támogatások tekintetében a 2014. évi iránymutatásban foglalt elveket alkalmazza. Ennek keretében a Bizottság a megtámadott határozat (245) preambulumbekkezdésében kifejezetten hivatkozott a 2014. évi iránymutatásra, rámutatva, hogy az a körülmény, hogy a működési támogatás összeegyeztethetetlen a belső piaccal, mivel a beruházási támogatás maga is összeegyeztethetetlen az említett piaccal, a 2014. évi légiközlekedési iránymutatással összefüggésben is ugyanúgy érvényes. Amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 84. pontjában megjegyezte, a Bizottság egyébként a vitatott határozat (246) preambulumbekkezdésében a 2014. évi iránymutatás első kritériumát alkalmazta, miközben fellebbezésében a Bizottság azt hangsúlyozza, hogy csak a 2014. évi iránymutatás 113. pontjának a) alpontjában szereplő kritériumot alkalmazta.
- 117 A Lengyel Köztársaság tehát úgy véli, hogy a második jogalap, amennyiben az a Bizottság által lefolytatott értékelés állítólagos kettős jogalapján alapul, megalapozatlan, és ellentmond a Bizottság által tett, mind a vitatott határozatban, mind pedig a fellebbezésében szereplő korábbi állításoknak.

A Bíróság álláspontja

– A második jogalap elfogadhatóságáról

- 118 Ami a Gdynia település és a PLGK társaság által a Bizottság azon érvelésével kapcsolatban felhozott elfogadhatatlansági kifogást illeti, amelyet a Bizottság a válaszában fejtett ki, és amely a második jogalap elfogadhatóságának bizonyítására irányul, elegendő megjegyezni, hogy még ha a Bizottság ezen érvelés keretében tévesen Gdynia település és a PLGK társaság válaszbeadványának 34. és 35. pontja helyett e beadvány 35. és 36. pontjára is hivatkozott, az ilyen pontatlanság nem jár azzal, hogy megakadályozza a fellebbezési eljárásban részt vevő többi felet abban, hogy az említett beadványban szereplő tartalmi elemeket azonosítsák, sem a Bíróságot abban, hogy annak kapcsán állást foglaljon. A Bizottság érvelése tehát nem tekinthető úgy, mint amely annyira kevésbé egyértelmű, hogy azt elfogadhatatlannak kellene nyilvánítani.
- 119 A jelen ítélet 107. pontjában kifejtett érvet mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 120 Ami a jelen ítélet 106. pontjában kifejtett érvelést illeti, Gdynia település és a PLGK társaság álláspontjával ellentétben, a Bizottság a második jogalap keretében nem szorítkozik arra, hogy kétségbe vonja a Törvényszéknek a 2014/883 határozatban és a vitatott határozatban szereplő ténybeli megállapításokra vonatkozó értékelését, hanem arra a megállapításra jut, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte ezeket a határozatokat, amikor nem ismerte el, hogy a működési támogatás belső piaccal való összeegyeztethetlenségére vonatkozó megállapítás, amelyet e határozatok mindegyike tartalmaz, a 2014/883 határozat, a nemzeti regionális támogatásokról szóló iránymutatás és a vitatott határozat, a 2014. évi iránymutatás esetében önálló és független jogalapon alapul.

121 Márpedig az arra irányuló kérdés, hogy a Törvényszék az előző pontban kifejtett módon tévesen értelmezte-e az említett határozatokat, a fellebbezés szakaszában elfogadható jogkérdésnek minősül, míg – amint az magából Gdynia település és a PLGK társaság érveléséből kitűnik – az a kérdés, hogy a Bizottságnak a jelen ügy keretében sikerült-e bizonyítania ezen értelmezések téves jellegét, a második jogalap érdeméhez tartozik.

122 Következésképpen a második jogalapot elfogadhatónak kell tekinteni.

– A második jogalap érdeméről

123 Előjáróban, a Gdynia település és a PLGK társaság által előadott azon érvelést illetően, amely szerint a második jogalap hatástalan, elegendő rámutatni arra, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben – miután megállapította, hogy az érdekelt feleknek a jelen ügyben fennállóhoz hasonló körülmények között az észrevételek benyújtásához való joga olyan lényeges eljárási szabály jellegét ölti, amelynek megsértése önmagában nem vonja maga után a vitatott határozat megsemmisítését, és hogy figyelemmel az jogi szabályozás által bevezetett módosításokra, nem lehet előre lebecsülni ezen észrevételek jelentőségét – mindenesetre elutasította a Bizottság által annak alátámasztása érdekében felhozott érvelését, hogy a 2014. évi iránymutatás rendelkezései, amelyekre a vitatott határozatban támaszkodott, nem voltak alkalmasak arra, hogy befolyást gyakoroljanak e határozatra. A Törvényszék által kifejtett utóbbi indokokra figyelemmel a második jogalapot nem lehet teljes egészében hatástalannak nyilvánítani.

124 Ami az első jogalap második részének és a második jogalaphoz a megalapozottságát illeti, a Bizottság először is azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az a megtámadott ítélet 86. pontjának utolsó részében jogtalanul kiterjesztette a kereset tárgyát, amikor megállapította, hogy „a 2014/883 határozatot visszavonták, és nem az a kérdés, hogy az érintett feleknek módjukban állt-e észrevételeket előterjeszteni e határozattal kapcsolatban, hanem az, hogy ezt az eljárást keretében megtehették-e. Márpedig az eljárást megindító határozatban a Bizottság csak azt jelezte, hogy a működési támogatás főszabály szerint összeegyeztethetetlen a belső piaccal, kivéve ha teljesíti a nemzeti regionális támogatásról szóló iránymutatásban meghatározott feltételeket.”

125 A Bizottság e tekintetben azzal érvel, hogy a Törvényszék ezekkel a megállapításokkal arra kívánt rámutatni, hogy a keresettel felvetett kérdés az volt, hogy az érdekelt feleket felhívták-e arra, hogy nyújtsák be észrevételeiket a hivatalos vizsgálati eljárás keretében azon megállapítással kapcsolatban, amely szerint a működési támogatás összeegyeztethetetlen a belső piaccal, mivel maga a beruházási támogatás összeegyeztethetetlen e piaccal.

126 Ugyanakkor, még ha feltételezzük is, hogy a Törvényszék így kívánta meghatározni az előtte folyamatban lévő jogvitában felmerült kérdést, az általa a megtámadott ítélet 63–85., 87. és 88. pontjában ténylegesen megvizsgált kérdés a hivatalos vizsgálati eljárástól függetlenül arra vonatkozott, hogy az érintett feleket nem hallgatták meg a 2014. évi iránymutatással összefüggésben a vitatott határozat elfogadását megelőzően.

127 Ugyanis az első fokon előadott azon érvet illetően, amely szerint a Bizottságnak a vitatott határozat elfogadása előtt kellett volna megindítania a hivatalos vizsgálati eljárást, a Törvényszék a megtámadott ítélet 62. pontjában emlékeztetett arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a jogellenes aktus felváltására irányuló eljárás a jogellenesség bekövetkeztének konkrét időpontjában tovább folytatható, anélkül hogy a Bizottság e konkrét időpontra túlra visszamenően köteles lenne újból elkezdni az eljárást, és hogy az uniós bíróság által megsemmisített aktus felváltásával kapcsolatos ezen ítélkezési gyakorlat a szóban forgó jogi aktus bármilyen bírósági megsemmisítése hiányában is irányadó akkor, ha a jogellenes aktust annak kibocsátója vonja vissza vagy váltja fel. A Törvényszék ezen ítélet 63. pontjában pontosította, hogy az a körülmény, hogy a Bizottság nem köteles a jogellenesség bekövetkeztének

konkrét időpontján túlra visszamenően újból elkezdni az eljárást, egyáltalán nem jelenti azt, hogy ne kellene főszabály szerint lehetőséget biztosítani az érintett felek számára, hogy az új határozat elfogadása előtt benyújtsák észrevételeiket.

- 128 Ezenkívül a megtámadott ítélet előző pontban hivatkozott pontjaiból, valamint annak 89. és 91. pontjából kitűnik, hogy ellentétben azzal, amit Gdynia település és a PLGK társaság a Bíróság előtti tárgyaláson a vitatott határozatnak az ezen ítéletben kimondott megsemmisítésével összefüggésben állított, a Törvényszék abból indult ki, hogy a Bizottság megsértette azon kötelezettségét, hogy lehetővé tegye az érintett felek számára, hogy a vitatott határozat elfogadását megelőzően kifejtsek álláspontjukat a 2014. évi iránymutatás kapcsán.
- 129 Mivel a Törvényszék által a megtámadott ítéletben levont következtetés így e jogsértésen alapul, nem pedig azon a kérdésen, hogy az érintett felek lehetőséget kaptak-e arra, hogy a hivatalos vizsgálati eljárás keretében kifejtsek álláspontjukat, a Bizottság érve e tekintetben hatástalan.
- 130 Továbbá meg kell jegyezni, hogy a Bizottság nem vitatja, hogy a vitatott határozatban a működési támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének elemzése érdekében a 2014. évi iránymutatást alkalmazta.
- 131 Ezzel szemben azt állítja, hogy a Törvényszék, azáltal hogy elutasította azon érvelését, amely szerint a 2014. évi iránymutatásnak az általa a vitatott határozatban ténylegesen alkalmazott rendelkezései nem változtattak azon a következtetésen, amelyre e határozatban jutott, miszerint a működési támogatás összeegyeztethetetlen a belső piaccal, figyelmen kívül hagyta a jelen ítélet 81. pontjában kifejtett ítélkezési gyakorlatot, és elferdítette az említett határozatot.
- 132 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy amint az a jelen ítélet 81. pontjából kitűnik, a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben az uniós bíróság nem szorítkozhat az új jogi szabályozás által bevezetett módosítások azonosítására annak érdekében, hogy igazolja az azt alkalmazó bizottsági határozat megsemmisítését, hanem ezen túlmenően azt is ellenőriznie kell, hogy a jogi szabályozás megváltozása befolyásolhatta-e ezen határozatot.
- 133 Így függetlenül attól, hogy a 2014. évi iránymutatás a korábban hatályos jogi szabályozásra tekintettel milyen mértékben tartalmaz módosításokat, és különösen hogy a Törvényszék által a megtámadott ítélet 72–77. pontjában e tekintetben kifejtett megfontolások jogosan alapozzák-e meg a Törvényszék által ezen ítélet 78. pontjában levont következtetést, amely szerint az ilyen módosítások lényegesek voltak, meg kell vizsgálni, hogy a Törvényszék helyesen utasíthatta-e el a Bizottság által első fokon előadott, a jelen ítélet 131. pontjában hivatkozott érvelést olyan indokok alapján, amelyek eltérnek – amint az a jelen ítélet 82–86. pontjából kitűnik – a Törvényszék által tévesen elfogadott indokoktól.
- 134 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy – amint azt a Bizottság helyesen állítja – a Törvényszék lényegében arra szorítkozott, hogy egyrészt kifejtse, különösen a megtámadott ítélet 69., 71–78. és 88. pontjában, hogy a vitatott határozatban alkalmazott jogi szabályozás milyen mértékben tért el az eljárást megindító határozatban és a 2014/883 határozatban alkalmazott jogi szabályozástól, másrészt pedig hogy hangsúlyozza, különösen a fenti ítélet 69., 71., 78. és 84. pontjában, hogy a Bizottság a vitatott határozatban ténylegesen a 2014. évi iránymutatást alkalmazta, vagyis azon rendelkezésekhez képest, amelyek tekintetében az érdekelt felek kifejthették álláspontjukat, új rendelkezések alkalmazására került sor.
- 135 Ugyanakkor, amint arra a Bizottság hivatkozik, a vitatott határozat (244) és (245) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy a működési támogatás belső piaccal való összeegyeztethetlenségének megállapítása ezenkívül azon a tényen alapult, hogy maga a beruházási támogatás összeegyeztethetetlen a belső piaccal. Közelebbről, a (244) preambulumbekkezdésben a 2014/883 határozat (227) preambulumbekkezdésére hivatkozva megállapításra kerül, hogy „működési támogatás nyújtása egy olyan beruházási projekt működésének biztosítására, amely

összeegyeztethetetlen beruházási támogatást vesz igénybe, alapjaiban összeegyeztethetetlen a belső piaccal”. A Bizottság továbbá az említett (244) preambulumbekzdésben azt is pontosította, hogy „[a]z összeegyeztethetetlen beruházási támogatás nélkül a gdyniai repülőtér nem létezne, mivel azt teljes mértékben ebből a támogatásból finanszírozzák, nem létező repülőtéri infrastruktúrára pedig nem adható működési támogatás”.

136 A vitatott határozat (245) preambulumbekzdésben a Bizottság hozzátette, hogy „[a] 2005. évi légiközlekedési iránymutatás szerinti megállapítás ugyanúgy érvényes a 2014. évi légiközlekedési iránymutatás alapján, és elegendő annak megállapításához, hogy a repülőtér-üzembentartónak nyújtott működési támogatás összeegyeztethetetlen a belső piaccal”.

137 Így a vitatott határozat (244) és (245) preambulumbekzdéséből, és különösen az előbbi preambulumbekzdésben szereplő „alapjaiban” kifejezésből, valamint az utóbbi preambulumbekzdésben említett „elegendő” kifejezésből az következik, hogy a beruházási támogatás belső piaccal való összeegyeztethetlensége önmagában megalapozza a működési támogatás belső piaccal való összeegyeztethetlenségének megállapítását. Ezen túlmenően nem vitatott, hogy a Bizottság nem a 2014. évi iránymutatás alapján állapította meg a vitatott határozatban a beruházási támogatás belső piaccal való összeegyeztethetlenségét, és ez utóbbi következtetést a jelen fellebbezés keretében sem vonták kétségbe.

138 Nem vitás, hogy – amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 84. pontjában rámutat – a Bizottság a vitatott határozat (245) preambulumbekzdésében kifejtette, hogy az e határozat (244) preambulumbekzdésében általa levont következtetés a 2014. évi iránymutatással összefüggésben is teljes mértékben releváns. Ugyanakkor, amint azt a Bizottság hangsúlyozza, az ezen iránymutatásra való ilyen hivatkozás egyáltalán nem értelmezhető úgy, mint amely arra utal, hogy a Bizottság az említett iránymutatást alkalmazta volna e következtetés levonása érdekében, hanem egyszerűen azt jelenti, hogy az iránymutatás ezen iránymutatástól függetlenül alkalmazandó, és ezért azt az iránymutatás nem kérdőjelezheti meg.

139 Másfelől igaz – amint azt a Törvényszék is megjegyzi a megtámadott ítélet 84. pontjában –, hogy a Bizottság, rögtön azt követően, hogy kifejtette a beruházási támogatás belső piaccal való összeegyeztethetlenségének megállapítása és a működési támogatás e piaccal való összeegyeztethetlenségének megállapítása közötti kölcsönös összefüggésre vonatkozó megfontolásokat, a vitatott határozat (246) és (247) preambulumbekzdésében is folytatta az ez utóbbi támogatás említett piaccal való összeegyeztethetőségének értékelését, megállapítva, hogy a támogatások belső piaccal való összeegyeztethetőségének első feltétele, amely a 2014. évi iránymutatásban kerül meghatározásra, a működési támogatás esetében nem teljesül, és hogy e támogatás erre tekintettel sem összeegyeztethető a belső piaccal.

140 Ezenkívül a vitatott határozat (254) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a Bizottság két jogalapra támaszkodott annak megállapítása érdekében, hogy a működési támogatás összeegyeztethetetlen a belső piaccal, nevezetesen, először is, arra, hogy a beruházási támogatás összeegyeztethetetlen e piaccal, másodszor pedig arra, hogy a működési támogatás az infrastruktúra egyszerű megkészszerzéséhez vezet, és így az nem felel meg valamely egyértelműen meghatározott közérdekű jogos célkitűzésnek, amint azt a 2014. évi iránymutatás első összeegyeztethetőségi feltétele megköveteli.

141 Ugyanakkor, amint arra lényegében a Bizottság rámutat, a vitatott határozat (244)–(254) preambulumbekzdésének együttes olvasatából az következik, hogy e határozat (244) és (245) preambulumbekzdése önmagában megalapozta a működési támogatás belső piaccal való összeegyeztethetlenségére vonatkozó megállapítást, függetlenül attól, hogy a 2014. évi iránymutatást bármilyen módon alkalmazásra került-e e támogatással összefüggésben, mivel az említett támogatás belső piaccal való összeegyeztethetlenségének a vitatott határozatban tett megállapítása két önálló jogalapra támaszkodik. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék maga ismerte el a megtámadott ítélet 86. pontjában, hogy az a megállapítás, hogy a működési támogatás

összeegyeztethetetlen a belső piaccal, mivel a beruházási támogatás maga is összeegyeztethetetlen az említett piaccal, nem olyan feltételből következik, amelyet kifejezetten tartalmazna a nemzeti regionális támogatásról szóló iránymutatás vagy a 2014. évi iránymutatás.

- 142 A Szerződés állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseinek logikájából ugyanis szervesen következik, hogy a tagállamok nem finanszírozhatnak olyan projekteket, amelyek csak a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatásoknak köszönhetően léteznek. Ebből szükségszerűen az következik, hogy – amint azt lényegében a Bizottság állítja – azt a következtetést, amelyre a vitatott határozatban a Bizottság jutott, nem kérdőjelezheti meg a 2014. évi iránymutatásnak a működési támogatásra való bármilyen formában történő alkalmazása, mivel ez utóbbi támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése során nem hagyható figyelmen kívül azon projekt, amelyre az említett támogatást szánták.
- 143 Ezenkívül a Törvényszék a megtámadott ítélet 85. pontjában kétségtelenül megállapította, hogy a vitatott határozat legalábbis pontatlanságot tartalmaz azon jogi háttérrel illetően, amelyen a Bizottság azon megállapítása alapult, amely szerint a működési támogatás összeegyeztethetetlen a belső piaccal, mivel maga a beruházási támogatás összeegyeztethetetlen e piaccal. Közelebbről, a Törvényszék megjegyezte, hogy a Bizottság a vitatott határozat (245) preambulumbekzdésében jelezte, hogy a 2014/883 határozatban e megállapítást a 2005. évi iránymutatásnak megfelelően tették, míg a 2014/883 határozat (227) és (228) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a Bizottság e tekintetben a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatás keretében és az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének a) pontja alapján végezte értékelését.
- 144 A Törvényszék az említett 85. pontban azt is hangsúlyozta, hogy a Bizottság azon megállapítása, amely szerint a működési támogatás összeegyeztethetetlen a belső piaccal, mivel a beruházási támogatás maga is összeegyeztethetetlen e piaccal, a 2014/883 határozatban mellékesen került hivatkozásra, és az az e határozat (228) preambulumbekzdésében tett azon következtetés előtt szerepelt, hogy a működési támogatás nem felel meg a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatásban előírt feltételeknek.
- 145 Ugyanakkor, amint azt a Bizottság állítja, a megtámadott ítéletből nem tűnik ki, és ezenkívül a jelen fellebbezés keretében sem bizonyították, hogy az ilyen pontatlanság mennyiben befolyásolhatja a vitatott határozat értelmezését, különösen amennyiben a jelen ítélet 143. pontjában kifejtett megállapítást úgy kell tekinteni, hogy az a 2014. évi iránymutatás önálló és független jogalapjából ered.
- 146 Ami e megállapításnak a 2014/883 határozat szerinti mellékes jellegét illeti, az a körülmény, hogy azt a Bizottság másodlagosan terjesztette elő, egyáltalán nem változtat annak önálló jellegén a Bizottság azon következtetésének az e határozatban való megalapozásával összefüggésben, amely szerint a működési támogatás összeegyeztethetetlen a belső piaccal. E tekintetben ugyanis az említett megállapítás önállósága egyrészt az említett határozat (227) preambulumbekzdésében használt „alapvetően” kifejezésből, másrészt pedig abból a körülményből következik, hogy e megállapítás szervesen illeszkedik magának a Szerződés állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseinek a logikájában, amint arra a jelen ítélet 142. pontja a vitatott határozatban szereplő hasonló megállapítást illetően emlékeztet.
- 147 Ugyanígy, amint azt lényegében a Bizottság állítja, az a körülmény, hogy a Bizottság ugyanezen megállapítást a 2014/883 határozat (227) preambulumbekzdésében, tehát az e határozat (228) preambulumbekzdésében levont azon következtetését megelőzően szerepeltette, amely szerint a működési támogatás nem felel meg a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatásban előírt feltételeknek, olyan szerkesztési döntés eredménye, amely nem kérdőjelezheti meg az említett határozatnak az előző pontban kifejtett értelmezését.
- 148 Ráadásul, mivel a Törvényszék a megtámadott ítélet 81., 87. és 88. pontjában azt hangsúlyozza, hogy a Bizottság a működési támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelésével összefüggésben a 2014/883 határozatban a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatást

alkalmazta, amely iránymutatás az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének a) pontját hajtja végre, miközben a vitatott határozatban a 2014. évi iránymutatást alkalmazta, amely a Szerződés egy másik rendelkezését, nevezetesen az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontját hajtja végre, elegendő annak megállapítása, amint arra a Bizottság hivatkozik, hogy ez a körülmény nem befolyásolja a vitatott határozat azon értelmezését, amely szerint a működési támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének ez utóbbi határozatban való megállapítása önálló és a 2014. évi iránymutatástól független jogalapon alapul, sem pedig azt a körülményt, hogy – amint az a jelen ítélet 142. pontjából következik – e jogalap a 2014. évi iránymutatás esetleges alkalmazásától függetlenül továbbra is érvényes marad.

- 149 A Törvényszék továbbá a megtámadott ítélet 87. pontjában hangsúlyozta, hogy a 2014/883 határozat vagy a megtámadott határozat szövege nem támasztja alá a Bizottság által az elsőfokú eljárásban felhozott azon érvet, amely azon alapul, hogy az a megállapítás, amely szerint a működési támogatás összeegyeztethetetlen a belső piaccal, mivel a beruházási támogatás maga is összeegyeztethetetlen e piaccal, a Szerződésből következő önálló jogalaphól ered.
- 150 E tekintetben meg kell állapítani, hogy jóllehet a vitatott határozat (244) és (245) preambulumbekkezdésében szereplő indoklás tömör, abból világosan kitűnik, hogy valamely működési támogatás nem tekinthető összeegyeztethetőnek az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályokkal, ha egyetlen célja valamely olyan projekt finanszírozása, amely magának az e szabályokkal összeegyeztethetetlen támogatásnak köszönhetően létezik.
- 151 Egyébként, jóllehet igaz, hogy a Bizottság ebben az összefüggésben nem hivatkozott kifejezetten az EUM-Szerződésre, az előző pontban említett preambulumbekkezdésekből szükségszerűen kitűnik, hogy az ezzel kapcsolatos érvelése e Szerződés rendelkezésein alapul. Amint ugyanis magából az EUMSZ 107. cikk szövegéből, valamint a Bizottság által a vitatott határozatban elvégzett értékelésből következik, a szóban forgóhoz hasonló támogatás fennállását e cikke tekintettel kell értékelni.
- 152 Márpedig, mivel – amint az a jelen ítélet 142. és 146. pontjában megállapításra került – a Szerződés állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseinek logikájából szervesen következik, hogy a tagállamok nem finanszírozhatnak olyan projekteket, amelyek csak a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatásoknak köszönhetően léteznek, nem róható fel a Bizottságnak, hogy nem határozta meg, hogy a vitatott határozat (244) és (245) preambulumbekkezdésében kifejtett értékelés az említett rendelkezéseken alapul, annál is kevésbé, mivel nem róható fel neki az, hogy ebben az összefüggésben nem hivatkozott a Szerződés valamely konkrét rendelkezésére. A Törvényszék tehát a megtámadott ítélet 87. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a 2014/883 határozat vagy a vitatott határozat szövege nem alapozza meg azt a megállapítást, amely szerint a működési támogatás összeegyeztethetetlen a belső piaccal, mivel maga a beruházási támogatás összeegyeztethetetlen e piaccal.
- 153 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy még abban az esetben is, ha a jelen ügyben érdekelt feleknek a vitatott határozat elfogadása előtt lehetőségük lett volna észrevételek benyújtására a 2014. évi iránymutatással kapcsolatban, és ha sikerült volna bizonyítani, hogy a működési támogatás megfelelt az ezen iránymutatásban előírt releváns kritériumoknak, a Bizottság az említett határozat (244) és (245) preambulumbekkezdésében kifejtett okokból mindenesetre helyesen jutott arra a következtetésre, hogy e támogatás összeegyeztethetetlen a belső piaccal. A Törvényszék azzal, hogy elutasította a Bizottság által annak bizonyítására előadott érvelést, hogy a vitatott határozat tartalma azonos lett volna, ha a jelen ügyben érdekelt feleket felhívták volna arra, hogy nyilatkozzanak a 2014. évi iránymutatás relevanciájáról, figyelmen kívül hagyta a jelen ítélet 81. pontjában ismertetett ítélkezési gyakorlatot, és tévesen értelmezte a vitatott határozatot.
- 154 Ebből következően meg kell állapítani, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az a körülmény, hogy a Bizottság a jelen ügyben nem tette lehetővé az érintett felek számára, hogy a vitatott határozat elfogadása előtt észrevételeket nyújtsanak be a 2014. évi iránymutatás relevanciájára

vonatkozóan, a határozat megsemmisítését vonja maga után, és hogy ennél fogva a megtámadott ítélet 91. pontjában tévesen adott helyt az első fokon előterjesztett hatodik jogalapnak, és semmisítette meg e határozat 2–5. cikkét.

- 155 Végül a jelen ügyben a Bíróság előtt előadott többi érv, és különösen először is a Gdynia önkormányzata, valamint a PLGK társaság által hangsúlyozott és a Törvényszék által a megtámadott ítélet 87. pontjában szintén hivatkozott körülmény, amely szerint a Bizottság a jelen ítélet 143. pontjában kifejtett megállapítást első alkalommal a Törvényszék előtti tárgyaláson hozta fel, nem kérdőjelezheti meg e következtetést.
- 156 E tekintetben meg kell állapítani, hogy még ha feltételezzük is, hogy a Bizottság e megállapításra csak az elsőfokú eljárás említett szakaszában hivatkozott, ez mindenesetre önmagában nem érintené az elsőfokú eljárás felperesei által a keresetük alátámasztására felhozott jogalapok tekintetében lefolytatandó vizsgálatot, és különösen azt a kérdést, hogy a jelen ügyben az érdekelt felek azon jogának megsértése, hogy észrevételeket nyújtsanak be a 2014. évi iránymutatással kapcsolatban, e határozat megsemmisítését vonja-e maga után.
- 157 Másodszor, a jelen ítélet 104. pontjában kifejtett érvelést illetően elegendő emlékeztetni arra, hogy – amint az ezen ítélet 62–64. pontjából kitűnik – a Törvényszék a megtámadott ítéletben nem vizsgálta a Lengyel Köztársaság védelemhez való jogával kapcsolatban a Törvényszék előtt előadott érveket, így azokat a Bíróság az eljárás e szakaszában nem értékelte.
- 158 Az első jogalap második részének és a második jogalapnak tehát helyt kell adni.
- 159 Ebből következően nem kell megvizsgálni a Bizottság azon érveit, amelyekkel azt kívánja bizonyítani, hogy még ha feltételezzük is, hogy a működési támogatás belső piaccal való összeegyeztethetlensége nem a 2014. évi iránymutatástól független jogalapon alapult, ezen iránymutatásnak a vitatott határozatban e támogatás belső piaccal való összeegyeztethetősége értékelése érdekében alkalmazott rendelkezései lényegében azonosak voltak a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatás azon rendelkezéseivel, amelyeket a 2014/883 határozatban alkalmaztak, ily módon a jelen ügyben érdekelt feleknek a 2014. évi iránymutatás kapcsán előadott észrevételei mindenesetre e tekintetben nem befolyásolhatták volna az előbbi határozat eredményét.
- 160 A fenti megfontolások összességére tekintettel a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni. Ily módon a harmadik jogalapot nem kell vizsgálni.

Az ügynek a Törvényszék elé való visszautalásáról

- 161 Az Európai Unió Bírósága alapokmányának 61. cikke első bekezdése szerint a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet maga is érdemben eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez.
- 162 A jelen ügyben a Bíróság rendelkezik az összes ahhoz szükséges információval, hogy jogerős határozatot hozzon a kereset hatodik jogalapjának harmadik kifogása keretében felhozott azon érvelést illetően, amely a jelen ügyben érdekelt felek eljárási jogainak azáltal való megsértésén alapul, hogy ez utóbbiaknak a vitatott határozat elfogadása előtt nem volt lehetőségük arra, hogy nyilatkozzanak az új jogi szabályozás relevanciája kapcsán. E tekintetben elegendő megállapítani, hogy ezt az érvelést mint hatástalant el kell utasítani, mivel a jelen ítélet 70–95. és 132–156. pontjában kifejtett indokok alapján az a körülmény, hogy a Bizottság nem hívta fel az említett feleket arra, hogy nyújtsanak be észrevételeket a 2014. évi iránymutatásnak a működési támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése szempontjából fennálló relevanciájára vonatkozóan, semmiképpen nem vonhatja maga után e határozat megsemmisítését.

- 163 A további jogalapokat illetően a Bíróság megállapítja, hogy a per állása nem teszi lehetővé a határozathozatalt.
- 164 Különösen egyrészt Gdynia település és a PLGK társaság azon lehetőségét illetően, hogy a Törvényszék előtt a Lengyel Köztársaság védelemhez való jogának megsértésére hivatkozzon, valamint hogy ez utóbbi – mint az elsőfokú eljárásba beavatkozó fél – e jogsértésre hivatkozhat, meg kell jegyezni, hogy – amint az a jelen ítélet 62. és 63. pontjából kitűnik – a Törvényszék e két lehetőség kapcsán nem foglalt állást. Másfelől, jóllehet a Lengyel Köztársaság a Bíróság előtt kifejtette azokat az indokokat, amelyek miatt úgy kell tekinteni, hogy rendelkezik ilyen lehetőséggel, a Bizottság ez utóbbival kapcsolatban lényegében annak állítására szorítkozott, hogy a Lengyel Köztársaság a védelemhez való jogának vagy a kontradiktórius eljáráshoz való jogának megsértésére hivatkozva nem nyújtott be a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet, és hogy beavatkozónak nem hivatkozhat erre a jogalapra.
- 165 Másrészt a Törvényszék a kereset első, második, harmadik, negyedik és ötödik jogalapját nem vizsgálta meg, és azok a Bíróság előtt sem kerültek megvitatásra.
- 166 Következésképpen az ügyet vissza kell utalni a Törvényszékhez annak érdekében, hogy az határozzon a keresetnek a jelen ítélet 164. és 165. pontjában hivatkozott elemeiről.

A költségekről

- 167 Mivel az ügyet visszautalták a Törvényszék elé, a jelen fellebbezési eljárás költségeiről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének a Gmina Miasto Gdynia és Port Lotniczy Gdynia Kosakowo kontra Bizottság ügyben 2017. november 17-én hozott ítéletét (T-263/15. sz. ügy) hatályon kívül helyezi.
- 2) A Bíróság a megsemmisítés iránti kereset hatodik jogalapjának harmadik kifogását elutasítja annyiban, amennyiben e kifogás a jelen ügyben érdekelt felek eljárási jogainak azáltal való megsértésén alapul, hogy ez utóbbiaknak az SA.35388 (13/C) (korábbi 13/NN és korábbi 12/N) számú, Lengyelország által hozott intézkedésről – a Gdynia-Kosakowo repülőtér létrehozása – szóló, 2015. február 26-i (EU) 2015/1586 bizottsági határozat elfogadását megelőzően nem volt lehetőségük arra, hogy nyilatkozzanak a „Repülőtereknek és a légitársaságoknak nyújtott állami támogatások” címet viselő bizottsági iránymutatás relevanciája kapcsán.
- 3) A Bíróság az ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé, hogy az határozzon egyrészt a megsemmisítés iránti kereset hatodik jogalapja harmadik kifogásának azon szempontjairól, amelyek tekintetében az Európai Unió Törvényszékének a Gmina Miasto Gdynia és Port Lotniczy Gdynia Kosakowo kontra Bizottság ügyben 2017. november 17-én hozott ítéletében (T-263/15. sz. ügy) nem foglalt állást, másrészt pedig e kereset első, második, harmadik, negyedik és ötödik jogalapjáról.
- 4) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

Aláírások